

SPRENDIMAI

KOMISIJOS SPRENDIMAS (ES) 2018/1498

2017 m. gruodžio 21 d.

dėl valstybės pagalbos ir priemonių SA.38613 (2016/C) (ex 2015/NN), kurias Italija skyrė pagal specialiąją administravimo procedūrą valdomai įmonei „Ilva S.p.A.“

(pranešta dokumentu Nr. C(2017) 8391)

(Tekstas autentiškas tik italų kalba)

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 108 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą,

atsižvelgdama į Europos ekonominės erdvės susitarimą, ypač į jo 62 straipsnio 1 dalies a punktą,

pagal pirmiau nurodytą (-as) nuostatą (-as) paprašiusi suinteresuotąsias šalis pateikti pastabų ⁽¹⁾ ir atsižvelgdama į jų pastabas,

kadangi:

1. PROCEDŪRA

- (1) Atsižvelgdama į dviejų konkurentų (nenorėjusių atskleisti savo tapatybės) oficialius 2014 m. balandžio 11 ir 14 d. skundus, Komisija pradėjo pirminį tyrimą dėl tariamų paramos priemonių pagal specialiąją administravimo procedūrą valdomai Italijos plieno gamintojai įmonei „Ilva S.p.A.“ (toliau – „Ilva“). 2015 m. balandžio 10 d. ir 2015 m. birželio 24 d. oficialius skundus taip pat pateikė atitinkamai „Wirtschaftsvereinigung Stahl“ (Vokietijos plieno federacija, toliau – „WV Stahl“) ir „Eurofer“ (angl. *European Steel Association*, Europos plieno asociacija). 2015 m. birželio 25 d. šiuos skundus papildė „British Steel Association“ (Didžiosios Britanijos plieno asociacija).
- (2) 2016 m. sausio 20 d. raštu Komisija pranešė Italijai nusprendusi dėl keturių įmonei „Ilva“ skirtų priemonių pradėti Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 108 straipsnio 2 dalyje nustatytą procedūrą. 2016 m. gegužės 13 d. raštu Komisija informavo Italiją apie tai, kad ši procedūra išplėsta ir į ją įtraukta penkta paramos priemonė.
- (3) Komisijos sprendimas pradėti oficialią tyrimo procedūrą (toliau – sprendimas pradėti tyrimą) ir Komisijos sprendimas išplėsti šią procedūrą, įtraukiant penktą priemonę (toliau – sprendimas išplėsti tyrimą), paskelbti *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ⁽²⁾. Komisija pakvietė suinteresuotąsias šalis pateikti pastabų dėl šių priemonių.
- (4) 2016 m. kovo 3 d. ir liepos 26 d. raštais Italija pateikė pastabų dėl sprendimų pradėti ir išplėsti tyrimą.
- (5) Komisija taip pat gavo suinteresuotųjų šalių pastabų. Ji jas perdavė Italijai, suteikdama galimybę į jas atsakyti. Italijos pastabos gautos 2016 m. liepos 29 d. raštu.
- (6) 2016 m. vasario 24 d., 2016 m. gegužės 4 d., 2016 m. rugsėjo 30 d., 2017 m. vasario 1 d. ir 2017 m. rugsėjo 8 d. raštais Komisija paprašė Italijos pateikti papildomos informacijos. Italija į šiuos prašymus pateikti informacijos atsakė atitinkamai 2016 m. kovo 10 d., 2016 m. gegužės 13 d., 2016 m. lapkričio 8 d., 2017 m. kovo 10 d. ir 2017 m. spalio 16 d.
- (7) Gavusi informaciją apie Italijos sprendimą paskelbti apie įmonės „Ilva“ turto pardavimą, Komisija paprašė Italijos paskirti nepriklausomą stebėsenos patikėtinį, kuriam būtų pavesta informuoti Komisiją apie pardavimo proceso organizavimą ir įgyvendinimą. Stebėsenos patikėtinis ataskaitas Komisijai pateikė 2016 m. birželio 15 d., 2016 m. spalio 3 d., 2016 m. gruodžio 13 ir 14 d., 2017 m. vasario 1 d., 2017 m. vasario 22 d. ir 2017 m. birželio 30 d., o galutinę pardavimo proceso ataskaitą – 2017 m. liepos 20 d. Be to, 2017 m. birželio 7 d. raštu Italijos institucijos informavo Komisiją apie konkurso rezultata, o 2017 m. liepos 24 d. pateikė papildomos informacijos apie pardavimo procesą.

⁽¹⁾ OL C 142, 2016 4 22, p. 37 ir OL C 241, 2016 7 1, p. 12.

⁽²⁾ Žr. 1 išnašą.

2. APRAŠYMAS

2.1. Pagalbos gavėjas

- (8) Įmonė „Ilva“ yra viena didžiausių plieno gamintojų Europoje, užsiimanti nelegiruotojo plieno produktų gamyba, perdirbimu ir pardavimu ir, be kita ko, valdanti nacionalinės strateginės svarbos pramonės įmones, kaip apibrėžta 2012 m. gruodžio 3 d. Įstatymų galią turinčio dekreto Nr. 207, su pakeitimais išdėstyto 2012 m. gruodžio 24 d. įstatymu Nr. 231, (toliau – Įstatymų galią turintis dekretas Nr. 207/2012) 1 straipsnyje. Nuo 1996 m. įmonė priklauso Riva šeimai, o prieš tai per *Istituto per la Ricostruzione Industriale* (toliau – IRI) ją valdė Italijos valstybė. 2016 m. įmonėje „Ilva“ iš viso dirbo apie 14 000 žmonių, iš jų apie 11 000 – pagrindinėje gamybos vietoje Tarante (Apulijos regione). Įmonė „Ilva“ taip pat turi kitų gamybos padalinių Italijoje ir prekybos centrų Prancūzijoje, Tunise ir Graikijoje.
- (9) Įmonė „Ilva“ gamina nelegiruotojo plieno produktus, įtrauktus į plieno sektorių apibūdinančių produktų sąrašo, pateikto 2014–2020 m. regioninės valstybės pagalbos gairių ⁽³⁾ IV priede, a–e punktuose.
- (10) Tarante įkurtos įmonės „Ilva“ gamyklos metiniai gamybos pajėgumai siekia [...] (*) tonų ir sudaro apie 9,8 % visų Sąjungos nelegiruotojo plieno gamybos pajėgumų ⁽⁴⁾. Dėl šiuo metu galiojančių specialiųjų administracinių ir aplinkos apsaugos apribojimų įmonė „Ilva“ naudoja [...] savo nominaliųjų pajėgumų (veikia trys iš penkių krosnių). 2016 m. ji pagamino 5,8 mln. tonos nelegiruotojo plieno ⁽⁵⁾, tai yra apie 65 % viso Italijoje ir apie 7 % viso Sąjungoje pagaminto nelegiruotojo plieno. Įmonė „Ilva“ prekybą daugiausia vykdo Italijoje ([...]), kitose Europos šalyse ([...]) ir trečiojoje šalyse ([...]) ⁽⁶⁾.
- (11) Taranto, kuriame yra pagrindinė įmonės „Ilva“ gamybos vieta, teritorija yra labai užteršta. Atlikus tyrimus, ir įmonės „Ilva“ veiklos vietoje, ir gretimose gyvenamosiose Taranto miesto zonose nustatytas didelis oro, dirvožemio, paviršinio ir gruntinio vandens užterštumas, keliantis sunkių padarinių žmonių sveikatai ir aplinkai ⁽⁷⁾. Italijoje įmonė „Ilva“, jos pagrindiniai akcininkai ir buvusi vadovybė apkaltinti galimai sukėlę ekologinę katastrofą ⁽⁸⁾. Komisija dėl įmonės „Ilva“ taip pat pradėjo prieš Italiją pažeidimo nagrinėjimo procedūrą ⁽⁹⁾. Po dviejų oficialių pranešimų ⁽¹⁰⁾ 2014 m. spalio 16 d. Komisija nusiuntė Italijai pagrįstą nuomonę (toliau – pagrįsta nuomonė) dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/1/EB ⁽¹¹⁾ ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2010/75/ES ⁽¹²⁾, kuriose valstybės narės nustatytos aplinkos apsaugos leidimų išdavimo pramoniniams įrenginiams taisyklės, pažeidimo.
- (12) Sukrėsta šio su aplinkosauga susijusio skandalo, buvusi įmonės „Ilva“ vadovybė turėjo pasitraukti nuo įmonės valdymo, o 2013 m. birželio mėn. jos vietą užėmė Vyriausybės paskirtas nepaprastasis įgaliotinis ⁽¹³⁾. Nepaprastajam įgaliotiniui pavesta garantuoti pramoninės veiklos tęstinumą ir, naudojantis įmonės ištekliais, atlyginti su žala sveikatai ir aplinkai, kurią sukėlė įmonės „Ilva“ praityje padaryti aplinkos apsaugos leidimo nuostatų pažeidimai, susijusias sąnaudas. Todėl 2014 m. kovo 14 d. Ministrų taryba patvirtino aplinkosaugos planą, kurio paskirtis – užkirsti kelią taršai ir modernizuoti gamyklą, kad ji atitiktų aplinkos apsaugos leidimo reikalavimus ⁽¹⁴⁾. Remiantis šiuo planu, 2014 m. visos investicijų, reikalingų, kad Taranto gamykla atitiktų aplinkos apsaugos leidimo reikalavimus, sąnaudos sudarė [...] EUR.
- (13) Atsižvelgdama į didėjančią įmonės „Ilva“ finansinės padėties nestabilumą, 2015 m. sausio 5 d. Italijos Vyriausybė priėmė Įstatymų galią turintį dekretą Nr. 1/2015, kuriuo pradėjo įmonės „Ilva“ *ad hoc* nemokumo procedūrą. Vykdamas šią *ad hoc* procedūrą vadovautasi *Marzano* įstatymu – specialiu nemokumo įstatymu, pagal kurį suformuojama sunkumų patiriančių didelių įmonių nepaprastoji administracija ir jai pavedama teikti esmines

⁽³⁾ OL C 209, 2013 7 23, p. 1.

(*) [...] – konfidenciali informacija.

⁽⁴⁾ Įmonės „Ilva“ ir asociacijos „Eurofer“ pateikti gamybos pajėgumų įverčiai.

⁽⁵⁾ Remiantis 2017 m. sausio 10 d. įmonės „Ilva“ nepaprastųjų įgaliotinių pristatymu Italijos Deputatų Rūmuose, <http://www.gruppoilva.com/it/media/media/comunicazioni-dei-commissari>.

⁽⁶⁾ Remiantis 2015 m. įmonės „Ilva“ vidaus duomenimis.

⁽⁷⁾ Žr. http://europa.eu/rapid/press-release_IP-14-1151_en.htm.

⁽⁸⁾ Baudžiamoji byla Nr. 938/2010 R.G.

⁽⁹⁾ Pažeidimo nagrinėjimo procedūra Nr. 2013/2177.

⁽¹⁰⁾ 2013 m. rugsėjo mėn. ir 2014 m. balandžio mėn.

⁽¹¹⁾ 2008 m. sausio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/1/EB dėl taršos integruotos prevencijos ir kontrolės (OL L 24, 2008 1 29, p. 8).

⁽¹²⁾ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/75/ES dėl pramoninių išmetamų teršalų (OL L 334, 2010 12 17, p. 17).

⁽¹³⁾ Pagal 2013 m. birželio 4 d. Įstatymų galią turintį dekretą Nr. 61/2013, išdėstytą 2013 m. rugpjūčio 3 d. įstatymu Nr. 89/2013. Įstatymas Nr. 89/2013 2013 m. gruodžio 10 d. vėl iš dalies pakeistas Įstatymų galią turinčio dekreto Nr. 136/2013, išdėstyto 2014 m. vasario 6 d. įstatymu Nr. 6/2014, 7 straipsniu.

⁽¹⁴⁾ Žr. 2014 m. gegužės 8 d. Oficialųjį leidinį Nr. 105, paskelbtą adresu <http://www.gazzettaufficiale.it/eli/id/2014/05/08/14A03637/sg>.

viešąsias paslaugas. Dėl to 2015 m. sausio 30 d. Milano teismas paskelbė įmonę „Ilva“ nemokia ⁽¹⁵⁾. Visa nemokumo deklaracijoje nurodyta skola sudarė 2,9 mlrd. EUR. Įmonei valdyti Vyriausybė paskyrė tris nepaprastuosius įgaliotinius. Įstatymų galią turintis dekretas Nr. 1/2015 su pakeitimais ⁽¹⁶⁾ išdėstytas 2015 m. kovo 3 d. įstatymu Nr. 20/2015.

- (14) 2015 m. gruodžio 4 d. Italijos institucijos informavo Komisiją apie tą pačią dieną priimtą Įstatymų galią turintį dekretą Nr. 191/2015 *Disposizioni urgenti per la cessione a terzi dei complessi aziendali del Gruppo Ilva*. Įstatymų galią turintis dekretas su pakeitimais išdėstytas 2016 m. vasario 1 d. įstatymu Nr. 13/2016 ⁽¹⁷⁾. Siekiant užtikrinti, kad ankstesnės įmonės veikla būtų nutraukta, įstatymų galią turinčio dekreto 1 straipsnyje numatyta iki 2016 m. birželio 30 d. surengti skaidrią nediskriminacinę viešųjų pirkimų procedūrą ir parduoti įmonės „Ilva“ turtą. 2016 m. sausio 5 d. įmonės „Ilva“ nepaprastieji įgaliotiniai paskelbė kvietimą pareikšti susidomėjimą dėl įmonei „Ilva“ priklausančių verslo subjektų ir kitų tos pačios grupės įmonių perdavimo. Pirminio išsamaus patikrinimo etape leista dalyvauti 25 susidomėjimą pareiškusioms šalims. Pasibaigus šiam etapui, sudaryti igijėjų konsorciškai. Jie iki 2016 m. birželio 30 d. turėjo pateikti oficialus pasiūlymus. 2016 m. birželio 30 d. į paskutinį konkurso etapą pateko du pasiūlymai: i) pasaulinės plieno įmonės „ArcelorMittal“ vadovaujamo konsorciškai, į kurį taip pat įėjo Italijos plieno gamintoja įmonė „Marcegaglia“ ir bankas „Intesa Sanpaolo“ (toliau – konsorciškai AM) ir ii) konsorciškai „AcciaItalia“ (toliau – konsorciškai „AcciaItalia“), kurį, be kita ko, sudarė Italijos plieno gamintoja įmonė „Arvedi“, Indijos plieno įmonė „Jindal Steel“ ir valstybinis investicinis bankas „Cassa Depositi e Prestiti“ (toliau – CDP), pasiūlymai.
- (15) Vykstant pardavimo procesui, keletą kartų vėluota. Galiausiai 2017 m. gegužės 26 d. įmonės „Ilva“ įgaliotiniai rekomendavo įmonės „Ilva“ turtą perleisti konsorciškai AM, pasiūliusiam 1,8 mlrd. EUR kainą ⁽¹⁸⁾. Atsižvelgdamas į šią rekomendaciją, 2017 m. birželio 5 d. Ekonominės plėtros ministras išleido dekretą, kuriame išdėstytas galutinis sprendimas ir laimėtoju paskelbtas konsorciškai AM ⁽¹⁹⁾. Kad sandorį būtų galima užbaigti, dar laukiama Komisijos leidimo įvykdyti susijungimą. Šiuo tikslu 2017 m. rugsėjo 21 d. konsorciškai AM pranešė Komisijai apie sandorį, o Komisija 2017 m. lapkričio 8 d. nusprendė pradėti nuodugnų tyrimą ⁽²⁰⁾.

2.2. Vertinamos priemonės

- (16) Italijos institucijos patvirtino ir iš dalies keitė įvairias paramos įmonei „Ilva“ priemones. Šis sprendimas priimamas dėl sprendimuose pradėti ir išplėsti tyrimą nurodytų penkių priemonių:
- a) 1 priemonė – buvusiems įmonės „Ilva“ savininkams iškeltoje baudžiamojoje byloje areštuoto turto perdavimas;
 - b) 2 priemonė – įstatymo dėl iš anksto atskaitomų paskolų taikymas privačiai 250 mln. EUR paskolai;
 - c) 3 priemonė – 400 mln. EUR paskolai suteikta valstybės garantija;
 - d) 4 priemonė – susitarimas dėl atsiskaitymo su įmone „Fintecna“;
 - e) 5 priemonė – 300 mln. EUR valstybės paskola.

2.2.1. 1 priemonė – buvusiems įmonės „Ilva“ savininkams iškeltoje baudžiamojoje byloje areštuoto turto perdavimas

- (17) Keliems įmonės „Ilva“ valdyje anksčiau dalyvavusiems Riva šeimos nariams Italijos teismuose iškeltos bylos dėl įvairių su sukčiavimu susijusių nusikaltimų. 2013 m. gegužės mėn. nacionalinis teisėjas areštavo (it. *sequestro preventivo*) [...] EUR likvidaus Riva šeimos priklausančio turto (toliau – Riva šeimos turtas), kol bus išspręsta šios šeimos nariams iškelta baudžiamoji byla.

⁽¹⁵⁾ http://www.gruppoilva.com/sites/ilvacorp/files/document_attachments/acq_res.pdf

⁽¹⁶⁾ Įstatymu išdėstyto įstatymų galią turinčio dekreto tekstas paskelbtas adresu <http://www.normattiva.it/uri-res/N2Ls?urn:nir:stato:decreto.legge:2015-01-05;1!vig=>.

⁽¹⁷⁾ Įstatymu išdėstyto įstatymų galią turinčio dekreto tekstas paskelbtas adresu <http://www.normattiva.it/uri-res/N2Ls?urn:nir:stato:decreto.legge:2015-12-04;191!vig=>.

⁽¹⁸⁾ <http://www.gruppoilva.com/it/press-release/2017-05-26/comunicato-stampa>

⁽¹⁹⁾ <http://www.sviluppoeconomico.gov.it/index.php/it/194-comunicati-stampa/2036649-calenda-firma-il-decreto-di-aggiudicazione-del-complesso-industriale-del-gruppo-ilva-ad-am-investco-italy>

⁽²⁰⁾ http://europa.eu/rapid/press-release_IP-17-4485_en.htm

- (18) Pagal bendrąsias Italijos baudžiamojo proceso teisės normas baudžiamojoje byloje areštuotą turtą reikia perduoti vadinamajam Teisingumo fondui (it. *Fondo Unico di Giustizia*), Italijos teisingumo ministerijos fondui (šiam fondui pavesta vykdyti depozitoriumo (it. *custode ex lege*) funkcijas iki baudžiamosios bylos pabaigos). Fondo valdymo funkcijas atlieka įmonė „Equitalia Giustizia S.p.A.“ (toliau – „Equitalia“) ⁽²¹⁾. Pagal įmonės „Equitalia“ investavimo įgaliojimus fondo *Fondo Unico di Giustizia* saugomą likvidų turtą galima laikyti tik pakankamai saugiose ir patikimose einamosiose sąskaitose arba investuoti į Italijos valstybės obligacijas ⁽²²⁾. Bylos nagrinėjimo teisme laikotarpiu areštuotos sumos ir toliau priklauso pradiniais savininkams, tačiau jie tomis sumomis disponuoti negali.
- (19) Dėl Riva šeimos turto pažymėtina, kad Įstatymų galią turinčio dekreto Nr. 1/2015 3 straipsnio 1 dalyje išdėstyta *ad hoc* nuostata, pagal kurią šį turtą galima perduoti įmonei „Ilva“ baudžiamajai bylai nesibaigus ⁽²³⁾. Remiantis šia nuostata, perduodant turtą reikėjo laikytis specialių sąlygų ir nuostatų. Įmonė „Ilva“ pirmiausia turėtų išleisti Riva šeimos turto vertę atitinkančios vertės obligacijas. Tada fondas *Fondo Unico di Giustizia*, panaudodamas jame saugomą Riva šeimos turtą, pasirašytų tas obligacijas. Tokiu būdu fondo *Fondo Unico di Giustizia* sąskaitose vietoj Riva šeimos turto atsirastų įmonės „Ilva“ obligacijos ir jos būtų panaudotos kaip įkaitas nagrinėjamoje baudžiamojoje byloje. Tame pačiame įstatyminiame dekrete nurodyta, kad pinigai, kuriuos įmonė „Ilva“ gaus dėl turto perdavimo, turi būti panaudoti aplinkosaugos planui įgyvendinti.
- (20) 2015 m. gegužės 11 d. teismo dekretu (it. *Decreto di Trasferimento*) nacionalinis teisėjas nurodė perduoti Riva šeimos turtą. Tačiau turto perduoti fondui *Fondo Unico di Giustizia* nebuvo įmanoma, nes savo turtą Riva šeima laikė ne Italijos bankų sąskaitose ⁽²⁴⁾, o užsienio teismai, kurių jurisdikcijai priklausė jų sąskaitos, vis atsisakydavo perduoti turtą Italijai ⁽²⁵⁾.
- (21) Klausimas išsprendė, 2016 m. gruodžio mėn. Riva šeimai ir įmonei „Ilva“ sudarius susitarimą dėl atsiskaitymo, pagal kurį atitinkami Riva šeimos nariai galiausiai sutiko galutinai perduoti įmonei „Ilva“ užsienio bankų sąskaitose laikomą Riva šeimos turtą Įstatymų galią turinčio dekreto Nr. 1/2015 3 straipsnio 1 dalyje nurodyta teisine forma. [...]. Pasak Italijos institucijų, įmonės „Ilva“ ieškiniai dėl žalos atlyginimo Riva šeimai galėjo siekti apie [...] EUR. Be 1,1 mlrd. EUR, kurie buvo areštuoti ir pagal teisės aktus skirti aplinkosaugos planui įgyvendinti, Riva šeima taip pat sutiko perduoti įmonei „Ilva“ dar 145 mln. EUR verslo veiklai paremti. Sudarius šį susitarimą dėl atsiskaitymo, Riva šeimos turtas grąžintas į Italiją ⁽²⁶⁾ ir perduotas fondui *Fondo Unico di Giustizia*; 2017 m. birželio 13 ir 22 d. fondas pasirašė iš viso [...] EUR vertės įmonės „Ilva“ naujai išleistų obligacijų.

2.2.2. 2 priemonė – įstatymas dėl iš anksto atskaitomų paskolų

- (22) Remiantis spaudoje skelbta informacija, 2014 m. gegužės mėn. įmonė „Ilva“ patyrė sunkumų mokėdama atlyginimus ir atsiskaitydama su tiekėjais. ⁽²⁷⁾ Spaudoje pranešta, kad bankai nenori suteikti jokios tarpinės paskolos įmonės likvidumo poreikiams patenkinti ⁽²⁸⁾. Taip pat paaiškėjo, kad visus 2014 m. Italijos institucijos (ypač per Ekonominės plėtros ministeriją ir regionines Apulijos institucijas) visapusiškai dalyvavo susitikimuose ir diskusijose su finansų įstaigomis dėl tokios paskolos suteikimo ⁽²⁹⁾.

⁽²¹⁾ Pagal Įstatymų galią turinčio dekreto Nr. 143/2008 2 straipsnio 4 dalį.

⁽²²⁾ Šiuo atžvilgiu žr. http://www.giustizia.it/giustizia/it/mg_2_9_1.wp.

⁽²³⁾ Teisinis pagrindas pirmiausia nustatytas Įstatymų galią turinčio dekreto Nr. 61/2013 1 straipsnio 11 d dalyje (vėliau, 2013 m. gruodžio mėn., 2014 m. rugpjūčio mėn. ir, galiausiai, 2015 m. kovo mėn., jis buvo iš dalies pakeistas).

⁽²⁴⁾ [...]

⁽²⁵⁾ Žr. <http://www.ilsole24ore.com/art/notizie/2015-11-24/ilva-giudici-svizzera-no-rientro-italia-12-miliardi-riva-171441.shtml> ir <http://www.repubblica.it/economia/finanza/2015/11/24/news/ilva annullato il sequestro da un miliardo in svizzera-128062132/>.

⁽²⁶⁾ Žr. <http://www.ilsole24ore.com/art/impresa-e-territori/2017-05-24/ilva-firmata-transazione-il-rientro-fondi-svizzera-131344.shtml>.

⁽²⁷⁾ Žr. <http://www.ilsole24ore.com/art/impresa-e-territori/2014-05-12/ilva-taranto-stipendi-salvi-ma-resta-crisi-finanziaria-123429.shtml?uuid=ABUglaHB>.

⁽²⁸⁾ Žr. http://www.ilsole24ore.com/art/impresa-e-territori/2014-07-03/ilva-aggrappata-prestito-ponte-063934_PRV.shtml?uuid=ABpE6DXB&fromSearch.

⁽²⁹⁾ Žr. *L'incontro di ieri a Palazzo Chigi tra rappresentanti degli istituti di credito e Governo – il sottosegretario alla presidenza, Graziano Del Rio, il ministro e il vice ministro dello Sviluppo economico, rispettivamente Federica Guidi e Claudio De Vincenti – non ha portato i segnali che l'azienda attende in modo da attenuare la propria crisi finanziaria*, kaip nurodyta <http://www.ilsole24ore.com/art/notizie/2014-05-14/ilva-nessuna-concessione-un-prestito-ponte-132300.shtml?uuid=ABPqs9HB>. Taip pat žr. 2014 m. gegužės mėn. straipsnį <http://www.ilsole24ore.com/art/impresa-e-territori/2014-05-12/ilva-taranto-stipendi-salvi-ma-resta-crisi-finanziaria-123429.shtml?uuid=ABUglaHB>: *L'Ilva ha avanzato la richiesta ed ha avviato la trattativa con le banche che viene seguita anche dal Governo*.

- (23) 2014 m. rugpjūčio 11 d. Italija iš dalies pakeitė Įstatymų galią turinčio dekreto Nr. 101/2013 12 straipsnio 5 dalį – nustatė, kad paskolos aplinkos apsaugos ir sveikatos gerinimo planams įgyvendinti, suteiktos strateginės nacionalinės reikšmės įmonėms, kuriose įvestas nepaprastasis administravimas, išimties tvarka laikomos iš anksto atskaitomomis ⁽³⁰⁾. Iš anksto atskaitomoms paskoloms taikoma privilegija, pagal kurią jos sugrąžinamos iš likviduojamos įmonės turto pirmiau už kitų įmonės kreditorių paskolas ir išipareigojimus šiems kreditoriams. Įmonės „Ilva“ padėtis atitiko įstatyme pateiktą apibrėžtį, tad nuo to momento įmonei „Ilva“ suteiktas paskolas buvo galima priskirti prie iš anksto atskaitomų paskolų ⁽³¹⁾.
- (24) Praėjus vienam mėnesiui nuo minėto įstatymo pakeitimo, 2014 m. rugsėjo 11 d. trys privatūs bankai susitarė suteikti įmonei „Ilva“ 250 mln. EUR paskolą ⁽³²⁾. 2015 m. vasario 28 d., pasibaigus paskolos terminui, įmonė „Ilva“ jos negrąžino.

2.2.3. 3 priemonė – 400 mln. EUR paskolai suteikta valstybės garantija

- (25) Pagal Įstatymų galią turinčio dekreto Nr. 1/2015 3 straipsnio 1b dalį įmonei „Ilva“ leista derėtis su skolinti norinčiais bankais dėl 400 mln. EUR iš anksto atskaitomos paskolos su valstybės garantija. Paskolos lėšos turėjo būti naudojamos įmonės „Ilva“ aplinkosaugos planui įgyvendinti ⁽³³⁾.
- (26) 2015 m. balandžio 30 d. dekretu Ekonomikos ir finansų ministras suteikė valstybės garantiją už 3,12 % metinį mokesčių.
- (27) Suteikus valstybės garantiją, 2015 m. gegužės 27 d. trys finansų įstaigos sutiko suteikti įmonei „Ilva“ 400 mln. EUR paskolą. Paskolą sudarė šios dalys: 330 mln. EUR banko CDP paskola, 50 mln. EUR banko „Intesa Sanpaolo“ paskola ir 20 mln. EUR banko „Banco Popolare“ paskola. Bankai „Intesa Sanpaolo“ ir „Banco Popolare“ yra tie patys du privatūs bankai, dalyvavę suteikiant 2 priemonę.
- (28) 400 mln. EUR paskola išmokėta iš eilės keturiomis dalimis po 100 mln. EUR atitinkamai 2015 m. birželio 10 d., spalio 9 d., gruodžio 10 d. ir 28 d. Jai taikomas palūkanas sudaro 6 mėn. trukmės EURIBOR metinė palūkanų norma ir kas pusę metų mokėtini [...]; paskolos grąžinimo terminas – [...] mėn. nuo išmokėjimo, numatant [...] pradinį lengvatinį laikotarpį.

2.2.4. 4 priemonė – susitarimas dėl atsiskaitymo su įmone „Fintecna“

- (29) Per 1995 m. vykusį įmonės „Ilva“ privatizavimo procesą valstybei priklausanti įmonė IRI pagal privatizavimo sutarties 17.7 straipsnį sutiko suteikti būsimų pretenzijų dėl žalos aplinkai, kurių bus pateikta po privatizavimo, garantiją iki [...] LIT sumai su palūkanomis (t. y. tuo metu apie [...] EUR sumai, 2014 m. gruodžio 31 d. [...] EUR sumai be palūkanų arba [...] EUR sumai su palūkanomis). Privatizavimo sutartyje nustatytas galutinis šios žalos aplinkai kiekybinio įvertinimo terminas buvo 1996 m. gruodžio 31 d. 1996 m. balandžio 16 d. įmonė IRI pradėjo arbitražo procedūrą dėl pardavimo kainos. Ši procedūra baigta 2000 m. ginčo dėl atsakomybės už aplinkos apsaugą neišsprendus. 1996 m. gegužės 6 d. įmonė „Ilva“ pradėjo lygiagrečią arbitražo procedūrą dėl atsakomybės už aplinkos apsaugą, tačiau ji nebuvo baigta.
- (30) 2002 m. įmonės IRI teises ir išipareigojimus perėmė valstybei priklausanti įmonė „Fintecna“. Nuo 2012 m. 100 % įmonės „Fintecna“ priklauso bankui CDP, o šis bankas 100 % priklauso valstybei. Įmonės „Fintecna“ finansinę atskaitomybę ir turto valdymą tikrina Italijos audito rūmų paskirtas teisėjas, pagal Įstatymo Nr. 259/1958 7 ir 12 straipsnius jis dalyvauja valdymo ir priežiūros organų posėdžiuose.
- (31) 2002 m. įmonė iš įmonės IRI perduodant įmonei „Fintecna“ buvusi įmonės IRI vadovybė nusprendė atidėti [...] EUR sumą; tokia suma įvertinta įmonės „Ilva“ veiklos padaryta žala aplinkai.
- (32) 2008 m. birželio 12 d. įmonės „Ilva“ ir „Fintecna“ pasirašė posėdžio protokolą (it. *verbale di incontro*), kuriame pripažino, kad pagrindiniai neišspręsti aplinkos apsaugos klausimai yra susiję su Taranto gamykla. Tad šalys susitarė, kad sąnaudas tarpusavyje galės dalytis, kai tos sąnaudos bus nustatytos. Kol kas 2008 m. gruodžio 3 d. sutarties projekte Aplinkos ministerija ir kiti valstybiniai subjektai suplanavo atsiskaityti pagal požeminio vandens valymo sąnaudų ir žalos aplinkai sąmatas. Į apskaiciuotas sumas neįtraukta dėl oro taršos padaryta žala trečiosioms šalims.

⁽³⁰⁾ Įstatymo Nr. 116/2014, kuriuo 2014 m. birželio 24 d. Įstatymų galią turintis dekretas Nr. 91/2014 iš dalies pakeistas ir išdėstytas įstatymu, 22c straipsnis.

⁽³¹⁾ Remiantis Įstatymų galią turinčio dekreto Nr. 61/2013 1 straipsnio 1 dalimi, taikoma su 2012 m. gruodžio 3 d. įstatymų galią turinčio dekreto Nr. 207/2012, išdėstyto 2012 m. gruodžio 24 d. įstatymu Nr. 231/2012, 1 straipsniu.

⁽³²⁾ „Intesa Sanpaolo S.p.A.“, „Unicredit S.p.A.“ ir „Banco Popolare Società Cooperativa“.

⁽³³⁾ „L'organo commissariale di ILVA S.p.A. al fine della realizzazione degli investimenti necessari al risanamento ambientale, nonché di quelli destinati ad interventi a favore di ricerca, sviluppo e innovazione, formazione e occupazione, nel rispetto della normativa dell'Unione europea in materia, è autorizzato a contrarre finanziamenti per un ammontare complessivo fino a 400 milioni di euro, assistiti dalla garanzia dello Stato. Il predetto finanziamento è rimborsato dall'organo commissariale in prededuzione rispetto agli altri debiti <...>“.

- (33) Įmonė „Ilva“ nusiuntė įmonei „Fintecna“ keletą pranešimų; paskutiniai pranešimai nusiųsti 2011 m. gegužės 2 d. ir 2013 m. birželio 10 d. Įmonė „Fintecna“ ginčijo visą atsakomybę, ypač už žalą trečiosioms šalims, susijusią su oro tarša.
- (34) Rengdamos 2011 m. finansines ataskaitas, įmonės „Fintecna“ kompetentingos tarnybos įvertino, kad įmonės „Ilva“ padaryta žala siekia [...] EUR, 2014 m. ji pakoreguota į [...] EUR.
- (35) 2013 m. gruodžio 19 d. Aplinkos ministras priėmė ministro aktą (it. *provvedimento*) dėl įmonės „Fintecna“, kuriuo nurodė pašalinti įmonės „Ilva“ patalpose esančias atliekas. Ministro aktas apskūstas Apulijos regiono regioniniam administraciniam teismui (it. *Tribunale Amministrativo Regionale*). 2014 m. lapkričio 14 d. ministerijos aktas panaikintas dėl procedūrinių priežasčių. Tačiau teismas padarė esminę išvadą, kad tarši veikla tikrai vykdyta iki 1995 m., todėl įmonė „Fintecna“ yra už ją atsakinga.
- (36) Pagal Įstatymų galią turinčio dekreto Nr. 1/2015 3 straipsnio 5 dalį įmonės „Ilva“ nepaprastasis įgaliotinis įgaliotas per 60 dienų nuo Įstatymų galią turinčio dekreto Nr. 1/2015 išgaliojimo išspręsti ginčą su įmone „Fintecna“ dėl 1995 m. privatizavimo sutarties 17.7 straipsnyje nurodytos žalos aplinkai. Tame pačiame straipsnyje nustatyta 156 mln. EUR atsiskaitymo suma ir nurodyta, kad atsiskaitymas turėtų būti galutinis ir nekeičiamas ⁽³⁴⁾.
- (37) 2015 m. sausio 12 d. įmonė „Fintecna“ pasamdė nepriklausomą teisės konsultantą, kad jis padėtų vesti derybas dėl susitarimo dėl atsiskaitymo su įmone „Ilva“. Šis ekspertas 2015 m. kovo 3 d. parengė teisinę nuomonę, kurioje patvirtino, kad 156 mln. EUR atsiskaitymo suma ginčui išspręsti atitinka didžiausią galimą privatizavimo sutartyje nustatytą ribą ir taip pat yra mažesnė už pačios įmonės „Fintecna“ apskaičiuotus įverčius.
- (38) Įmonė „Fintecna“ kreipėsi į antrą konsultantą prašydama pateikti teisinę nuomonę dėl i) visų ankstesnių įmonei „Ilva“ pagal ankstesnes arbitražo bylas jau sumokėtų sumų ir ii) palūkanų už garantijos sumą skaičiavimo pradžios datos. Ši nuomonė pateikta 2015 m. vasario 16 d. Remiantis šia nuomone, i) pagal ankstesnes arbitražo dėl privatizavimo sutarties 17.7 straipsnio taikymo procedūras įmonė „Fintecna“ nesumokėjo įmonei „Ilva“ jokių sumų; ii) palūkanos turėtų būti skaičiuojamos nuo 1996 m.
- (39) Įstatymų galią turintį dekretą Nr. 1/2015 išdėscius 2015 m. kovo 4 d. įstatymu, įmonės „Fintecna“ direktorių valdyba nusprendė sprendžiant ginčą atsižvelgti į abiejų konsultantų nuomones. Direktorių valdyba pabrėžė, kad atsiskaitymas yra galutinis, taip pat ir trečiųjų šalių atžvilgiu (pvz., bankroto atveju įmonės „Ilva“ kreditorių atžvilgiu ir jei įmonei „Fintecna“ būtų pareikšta kitų galimų aplinkos apsaugos srities pretenzijų) ir kad pagal privatizavimo sutartį bus sumokėta ne daugiau kaip [...] EUR be palūkanų arba [...] EUR su palūkanomis. Priimdama sprendimą direktorių valdyba atsižvelgė į teigiamą įmonės „Fintecna“ akcininko banko CDP nuomonę pagal Reglamento dėl kontrolės veiklos vykdymo CDP grupėje (it. *Regolamento per l'esercizio dell'attività di direzione e coordinamento sulle società partecipate del gruppo CDP*) 8.3.2 punktą.
- (40) Taigi, 2015 m. kovo 5 d. įmonė „Fintecna“ išsprendė ginčą su įmone „Ilva“. 2015 m. kovo 6 d. įmonei „Ilva“ pervesta 156 mln. EUR.
- (41) Remiantis bendru banko CDP ir įmonės „Fintecna“ 2015 m. kovo 11 d. paskelbtu pranešimu spaudai, sandoris sudarytas siekiant „įgyvendinti 2015 m. sausio 5 d. Įstatymų galią turinčio dekreto Nr. 1, su pakeitimais išdėstyto 2015 m. kovo 4 d. įstatymu Nr. 20 (toliau – dekretas dėl „Ilva“), 3 straipsnio 5 dalį“ ⁽³⁵⁾.

2.2.5. 5 priemonė – 300 mln. EUR valstybės paskola

- (42) Kaip paaiškinta 14 konstatuojamojoje dalyje, 2015 m. gruodžio 4 d. Italijos institucijos informavo Komisiją apie tą pačią dieną priimtą Įstatymų galią turintį dekretą Nr. 191/2015. Be nuostatų dėl įmonės „Ilva“ turto

⁽³⁴⁾ „Allo scopo di definire tempestivamente le pendenze tuttora aperte, il commissario straordinario, entro sessanta giorni dell'entrata in vigore del presente decreto, è autorizzato a sottoscrivere con FINTECNA S.p.A., in qualità di avente causa dell'IRI, un atto convenzionale di liquidazione dell'obbligazione contenuta nell'articolo 17.7 del contratto di cessione dell'ILVA Laminati Piani (oggi ILVA S.p.A.). La liquidazione è determinata nell'importo di 156.000.000 di euro, ha carattere definitivo, non è soggetta ad azione revocatoria e preclude ogni azione concernente il danno ambientale generatosi, relativamente agli stabilimenti produttivi ceduti dall'IRI in sede di privatizzazione dell'ILVA Laminati Piani (oggi ILVA S.p.A.), antecedentemente al 16 marzo 1995. Le somme rinvenienti di detta operazione affluiscono nella contabilità ordinaria del Commissario straordinario.“

⁽³⁵⁾ Pranešimas spaudai paskelbtas adresu http://www.cdp.it/static/upload/com/0000/comunicato-n.-12-del-11-03-2015_fintecna-ilva.pdf.

pardavimo, šio įstatymų galią turinčio dekreto 1 straipsnio 3 dalyje valstybei leista ministro dekretu suteikti įmonei „Ilva“ 300 mln. EUR paskolą su metinėmis palūkanomis, kurias sudaro 6 mėnesių EUROBOR ir 300 bazinių punktų suma, siekiant padėti įmonei „Ilva“ patenkinti skubius likvidumo poreikius. Remiantis įstatymų galią turinčiu dekretu, paskolą grąžins įmonės „Ilva“ turto įgijėjas per 60 dienų nuo to momento, kai kompetentingas nacionalinis teismas, vadovaudamasis Įstatymų galią turinčio dekreto Nr. 270/99 73 straipsniu, užbaigus įmonės turto pardavimo procedūras, paskelbs apie įmonės „Ilva“ veiklos nutraukimą.

- (43) Ministro dekretas, kuriuo įmonei „Ilva“ suteikta paskola, priimtas 2015 m. gruodžio 15 d., o lėšos įmonei išmokėtos 2015 m. gruodžio 23 d. Ministro dekrete nurodyta, kad paskola suteikiama įmonės „Ilva“ nepaprastajai administracijai.
- (44) 2016 m. birželio 9 d. Italijos Vyriausybė priėmė Įstatymų galią turintį dekretą Nr. 98/2016, kuriuo Įstatymų galią turintis dekretas Nr. 191/2015 iš dalies pakeistas. Pagal Įstatymų galią turinčio dekreto 1 straipsnio 1 dalies a punktą 300 mln. EUR paskolos grąžinimo prievolė iš įmonės „Ilva“ turto įgijėjo perduota pačiai įmonei „Ilva“. Įstatymų galią turintis dekretas su pakeitimais išdėstytas 2016 m. rugpjūčio 1 d. įstatymu Nr. 151/2016 ⁽³⁶⁾.
- (45) 2016 m. gruodžio 29 d. Italijos Vyriausybė priėmė Įstatymų galią turintį dekretą Nr. 243/2016, jis su pakeitimais išdėstytas 2017 m. vasario 27 d. įstatymu Nr. 18/2017 ⁽³⁷⁾. Pagal Įstatymų galią turinčio dekreto 1 straipsnio 1 dalies b punktą įmonės „Ilva“ nepaprastojo administravimo trukmė pratęsta ilgiau negu iki turto perdavimo procedūrų užbaigimo datos, kad įmonės „Ilva“ nepaprastieji įgaliotiniai galėtų nustatyti ir įgyvendinti tolesnes įgijėjo neperimtų vietovių valymo priemones. Todėl dekreto, kuriuo pagal Įstatymų galią turinčio dekreto Nr. 270/99 73 straipsnį paskelbta apie įmonės „Ilva“ veiklos nutraukimą, priėmimas atidėtas tol, kol nebus baigta minėta valymo veikla. Tačiau kad kartu nebūtų atidėta galutinė 300 mln. EUR paskolos grąžinimo data, pagal Įstatymų galią turinčio dekreto 1 straipsnio 1 dalies a punktą paskolos grąžinimo data pakeista į datą praėjus 60 dienų nuo galutinio įmonės „Ilva“ turto pardavimo, tad ji atsieta nuo dekreto, kuriuo paskelbta apie įmonės „Ilva“ veiklos nutraukimą.

2.3. Pagrindas pradėti oficialią tyrimo procedūrą

- (46) Atlikusi 1 konstatuojamojoje dalyje nurodytą pirminį tyrimą, Komisija išreiškė abejones dėl to, ar paramos priemonės atitinka Sąjungos valstybės pagalbos taisykles. Pirminė Komisijos nuomonė buvo, kad priemonės yra valstybės pagalba ir kad pagrindo, kuriuo remiantis šią pagalbą būtų galima skelbti suderinama su vidaus rinka, regis, nėra.

2.3.1. Valstybės pagalbos buvimas

- (47) Sprendime pradėti tyrimą Komisija padarė pirminę išvadą, kad, atsižvelgiant į plieno rinkose, kuriose veikia įmonė „Ilva“, esančius konkurentus ir įmonės „Ilva“ Sąjungos viduje vykdomos prekybos plieno produktais mastą, visos per nuodugnų tyrimą nagrinėtos priemonės galėjo iškreipti konkurenciją ir padaryti įtakos valstybių narių tarpusavio prekybai.
- (48) Komisijos atliktas kitų valstybės pagalbos kriterijų (priskirtinumo valstybei, valstybinių išteklių, atrankumo ir ekonominio pranašumo) pirminis vertinimas 2.3.1.1–2.3.1.5 skirsniuose pagal kiekvieną priemonę apibendrintas.

2.3.1.1. 1 priemonė

- (49) Dėl 1 priemonės priskirtinumo valstybei sprendime pradėti tyrimą Komisija padarė pirminę išvadą, kad sprendimas perduoti Riva šeimos turtą įmonei „Ilva“ pasirašant obligacijas yra priskirtinas Italijos Vyriausybei, nes ji įtraukė tokią nuostatą į Įstatymų galią turintį dekretą Nr. 1/2015. Komisija taip pat laikėsi pirminės nuomonės, kad ši sprendimą (per įmonę „Equitalia“) vykdomas fondas *Fondo Unico di Giustizia* veikia vadovaudamasis teismo institucijos nurodymais, o teismo institucija yra valstybinis organas, todėl privalo laikytis lojalios bendradarbiavimo pareigos ⁽³⁸⁾.

⁽³⁶⁾ Įstatymu išdėstyto Įstatymų galią turinčio dekreto tekstas paskelbtas adresu <http://www.normattiva.it/uri-res/N2Ls?urn:nir:stato:decreto.legge:2016-06-09;98!vig=>.

⁽³⁷⁾ Įstatymu išdėstyto Įstatymų galią turinčio dekreto tekstas paskelbtas adresu <http://www.normattiva.it/uri-res/N2Ls?urn:nir:stato:decreto.legge:2016-12-29;243!vig=>.

⁽³⁸⁾ 2014 m. rugsėjo 11 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Komisija / Vokietija*, C-527/12, ECLI:EU:C:2014:2193, 56 punktas. Taip pat žr. 2007 m. liepos 18 d. Teismo sprendimo *Ministero dell'Industria, del Commercio e dell'Artigianato / Lucchini SpA*, C-119/05, ECLI:EU:C:2007:434, 59 punktą.

- (50) Remdamasi faktais, kuriuos buvo nustačiusi priimdama sprendimą pradėti tyrimą, Komisija laikėsi pirminės nuomonės, kad 1 priemonei yra naudojami valstybiniai ištekliai, nes Riva šeimos turto saugojimo fonde *Fondo Unico di Giustizia* laikotarpiu laikytina, kad jis yra kontroliuojamas valstybės. Be to, Komisija negalėjo atmesti galimybės, kad valstybė (per fondą *Fondo Unico di Giustizia*), užuot naudojusi saugia grąža iš bankų indėlių arba valstybės obligacijų, investuodama Riva turtą į rizikingas įmones „Ilva“ obligacijas be deramo atlygio netektų galimų pajamų.
- (51) Remiantis Komisijos sprendimu pradėti tyrimą, atrankusis ekonominis pranašumas suteiktas dėl to, kad pagal *ad hoc* nuostatą, leidžiančią nukrypti nuo standartinės baudžiamosios procedūros, Riva šeimos turtas būtų perduotas įmonei „Ilva“ baudžiamajai bylai nesibaigus, kad įmonė padidintų likvidumą, o įmonė leistų obligacijas su nežinomomis, nebūtinai rinkos sąlygas atitinkančiomis palūkanų normomis.

2.3.1.2. 2 priemonė

- (52) Nepaisant to, kad privatūs bankai suteikė 250 mln. EUR paskolą, Komisija padarė pirminę išvadą, kad, atsižvelgiant į įvykių seką (t. y. įstatymų galią turintis dekretas Nr. 101/2013 iš dalies pakeistas, valstybė dalyvavo įmonės „Ilva“ derybose su bankais, kurioms pasibaigus suteikta paskola) priemonė priskirtina valstybei.
- (53) Komisijos pirminė nuomone, jeigu valstybė arba kitos valstybės įstaigos buvo vienos pagrindinių įmonės „Ilva“ kreditorių, suteikus didesnę naujai suteiktos 250 mln. EUR paskolos grąžinimo pirmenybę, pagal 2 priemonę *de facto* būtų atsisakoma valstybei priklausančių skolų ⁽³⁹⁾. Tokiu atveju 2 priemonei būtų naudojami valstybiniai ištekliai.
- (54) Pasak Komisijos, nepaisant bendros iš dalies pakeisto įstatymo formuluotės, tuo metu priemonė buvo taikoma tik įmonei „Ilva“, todėl buvo *de facto* atrankioji. Kadangi įmonei „Ilva“ šia priemone suteikta galimybė patenkinti likvidumo poreikius, šia priemone, regis, suteiktas pranašumas, kurio įmonė „Ilva“ nebūtų igijusi įprastomis rinkos sąlygomis. Todėl, Komisijos pirminė nuomone, įmonei „Ilva“ šia priemone suteikiamas atrankusis ekonominis pranašumas.

2.3.1.3. 3 priemonė

- (55) Atsižvelgdama į tai, kad valstybės garantija suteikta ministro dekretu, remiantis Vyriausybės įstatymų galią turinčio dekreto nuostatomis, Komisijos pirminė nuomone, 3 priemonė priskirtina valstybei. Išvadą, kad valstybiniais ištekliais teko tam tikra rizika, galima daryti pagal tai, kad prireikus pasinaudoti valstybės garantija, ji būtų apmokėta iš valstybės biudžeto.
- (56) Dėl atrankiojo ekonominio pranašumo buvimo pažymėtina, kad Komisijai kilo abejonių, ar valstybės garantija atitinka rinkos kriterijus. Pirma, buvo neaišku, ar rinkos dalyvis apskritai būtų sutikęs suteikti garantiją įmonei „Ilva“, praėjus vos dviem mėnesiams nuo to laiko, kai ji neįvykdė ankstesnės paskolos išsipareigojimų. Antra, net darydama prielaidą, kad įmonė „Ilva“ galbūt turėjo galimybių pasinaudoti išorės finansavimo šaltiniais ir (arba) išorės garantijomis, Komisija suabejojo, ar Italijos valstybės nustatytas mokestis yra pakankamas atlygis už valstybės patiriamą kredito riziką.

2.3.1.4. 4 priemonė

- (57) Remiantis atitinkamais Sąjungos Teisingumo Teismo jurisprudencijoje ⁽⁴⁰⁾ nustatytais kriterijais, Komisijos pirminė nuomone, įmonės „Fintecna“ įgyvendinta 4 priemonė priskirtina Italijos valstybei. Dėl naudojamų išteklių kilmės Komisija pažymėjo, kad įmonė „Fintecna“ atitinka valstybinės įmonės kriterijus. Todėl jos ištekliai laikomi valstybiniais ištekliais.
- (58) Nagrinėdama atrankųjį ekonominį pranašumą, Komisija atkreipė dėmesį, kad riboto dydžio žalos aplinkai valstybės garantija, dėl kurios susitarta tuo metu, kai įmonė priklausė valstybei, prieš įmonę „Ilva“ privatizuojant ir parduodant Riva šeimai, iš esmės buvo suteikta vadovaujantis rinkos praktika ir neginčytina, tačiau Komisijai kilo abejonių dėl susitarimo dėl atsiskaitymo sumos ir laiko, taip pat kilo klausimų, ar rinkos dalyvis panašiomis aplinkybėmis būtų elgęsis taip pat.

⁽³⁹⁾ 1998 m. gruodžio 1 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Ecotrade Srl / Altiforni e Ferriere di Servola SpA* (AFS), C-200/97, ECLI:EU:C:1998:579, ir 1999 m. birželio 17 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Industrie Aeronautiche e Meccaniche Rinaldo Piaggio SpA / International Factors Italia SpA (Ifitalia), Dornier Luftfahrt GmbH and Ministero della Difesa*, C-295/97, ECLI:EU:C:1999:313.

⁽⁴⁰⁾ 2002 m. gegužės 16 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Prancūzija / Komisija (Stardust)*, C-482/99, ECLI:EU:C:2002:294, 55 ir 56 punktai. Taip pat žr. generalinio advokato F. Jacobs išvados byloje *Prancūzija / Komisija (Stardust)*, C-482/99, ECLI:EU:C:2001:685, 65–68 punktus.

2.3.1.5. 5 priemonė

- (59) Kadangi priemonę sudaro Ekonominės plėtros ministerijos ir Ekonomikos ir finansų ministerijos iš Italijos valstybinių išteklių suteikta paskola, Komisijos pirmine nuomone, ji yra priskirtina valstybei ir jai naudojami valstybiniai ištekliai.
- (60) Nagrinėdama atrankųjį ekonominį pranašumą, Komisija svarstė, ar, turint galvoje įmonės „Ilva“ finansinius sunkumus, kuris nors privatus rinkos dalyvis būtų sutikęs (jei apskritai būtų sutikęs) paskolinti 300 mln. EUR įmonei „Ilva“ tokiomis pačiomis sąlygomis, kaip Italija.

2.3.2. Suderinamumo pagrindai

- (61) Kadangi Komisija nežino, koku pagrindu remiantis įmonei „Ilva“ suteiktą valstybės pagalbą būtų galima laikyti suderinama su vidaus rinka, ji paprašė Italijos nurodyti tokį pagrindą, taip pat nurodyti Komisijai atitinkamą teisinį pagrindą (jei jis yra).

2.3.3. Dėl galimo ekonominio tęstinumo, įmonės „Ilva“ veiklą perduodant naujam jos turtą įsigyjančiam subjektui.

- (62) Sprendimo pradėti tyrimą 107 konstatuojamojoje dalyje Komisija priminė, kad tuo atveju, kai pagalbos gavėjo, kurį Komisija paskelbė nesuderinamu su vidaus rinka, ekonominę veiklą tęsia jo įgijėjas, iš įgijėjo gali būti pareikalauta pagalbą sugrąžinti.
- (63) Kadangi susijungimo peržiūra dar vykdoma, kaip nurodyta 15 konstatuojamojoje dalyje, galutinis pardavimo mastas dar gali pakisti. Italija ir asociacija „Peacelink“ pateikė pastabas dėl dabartinės įmonės „Ilva“ ekonominės veiklos (ne)tęstinumo turto pirkėjo veikloje, tačiau šiuo etapu Komisijai būtų per anksti daryti galutines išvadas, todėl šis klausimas šiame sprendime toliau nenagrinėjamas.

2.3.4. Neprieštaravimas dėl skubių aplinkos ir sveikatos apsaugos intervencijų veiksmų

- (64) Sprendimo pradėti tyrimą 114 konstatuojamojoje dalyje Komisija paaiškino, kad neprieštaraus tam, kad būtų imamasi skubių veiksmų, kurie, Italijos institucijų nuomone, reikalingi siekiant apsaugoti piliečių sveikatą nuo oficialiai pripažinto 11 konstatuojamojoje dalyje apibūdinto Tarante iškilusio pavojaus aplinkai ir sveikatai. Todėl oficialus tyrimas pradėtas nedarant poveikio jokiai valstybės paramai dengiant darbų, kurių reikia įmonės „Ilva“ gamybos vietai ir aplinkinei teritorijai išvalyti, išlaidas, kai tie darbai yra skubiai reikalingi siekiant sumažinti esamą taršą ir apsaugoti Taranto miesto visuomenės sveikatą, kol pagal atitinkamus reikalavimus ir taikytinas taisykles bus nustatytas pažeidėjas.
- (65) Šiuo atžvilgiu sprendimo pradėti tyrimą 115 konstatuojamojoje dalyje Komisija pažymėjo, kad Italijos valdžios institucijos ėmėsi reikalingų veiksmų, kad nustatytų teršėją. Kol teismo procesas nebaigtas, Komisija laikėsi nuomonės, kad Italijos valstybė savo veiksmais pagrįstai siekė užtikrinti, kad iki šiol susikaupusi tarša nepadarėtų žalos Taranto piliečių sveikatai ir aplinkai. Komisija paaiškino, kad tuo atveju, jei per vykstantį teismo procesą būtų nustatytas koks nors teršėjas, jis turėtų laikydamasis taikytinų taisyklių, kuriose įtvirtintas arba pagal kurias įgyvendinamas principas „teršėjas moka“, grąžinti valymo darbams valstybės jau išleistas sumas su palūkanomis.
- (66) Kadangi Italijos teisminės institucijos vykdo reikiamus veiksmus, kad nustatytų teršėją ir dėl teršėjo veiksmų atsiradusią finansinę atsakomybę, šis sprendimas nedaro poveikio finansinėms pasekmėms, susijusioms su sąnaudų, patirtų šalinant susikaupusią taršą, paskirstymu valstybei ir kitiems viešiesiems arba privatiems subjektams ir teršėjui (-ams) pagal SESV 191 straipsnio 2 dalyje nustatytą principą „teršėjas moka“. Dėl būsimų valymo sąnaudų Komisija pažymi, kad dabartinių įmonės „Ilva“ akcininkų pervesta 1,1 mlrd. EUR suma pagal įstatymus yra skiriama aplinkosaugos planui įgyvendinti (21 konstatuojamoji dalis) papildomai prie visų kitų investicijų Taranto gamyklos aplinkos apsaugos rezultatams pagerinti, kurias galbūt įgyvendins būsimas savininkas ir vadovas (žr. 15 ir 63 konstatuojamąsias dalis).

3. ITALIJOS PASTABOS

3.1. Bendrosios pastabos dėl priemonių paskirties

- (67) Pasak Italijos, Italijos Vyriausybės patvirtintos priemonės buvo reikalingos viešiesiems interesams apsaugoti ir nepatenka į SESV 107 straipsnio taikymo sritį. Italija teigia, kad sprendimo pradėti tyrimą 114 ir 115 konstatuojamosiose dalyse turimi galvoje Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2004/35/EB⁽⁴¹⁾ ir Italijos aplinkos apsaugos kodekso⁽⁴²⁾ 250 straipsnyje aprašyti atvejai, kai valstybės administracinės institucijos turi pačios atlikti reikiamus žalos aplinkai taisymo darbus, kol nenustatytas teršėjas. Todėl, laikantis šių teisinių nuostatų, pagal 2014 m. kovo 14 d. Ministrų tarybos pirmininko įstatymų galią turintį dekretą Nr. 1/2015 (it. *Decreto del Presidente del Consiglio dei Ministri*), kuriuo patvirtintas aplinkosaugos planas, įmonės „Ilva“ nepaprastiesiems įgaliotiniams suteikti valstybinio pobūdžio įgaliojimai veikti valstybės vardu atliekant įmonės „Ilva“ aplinkos valymą.
- (68) Atsižvelgiant į tai, aplinkos apsaugos darbus, kurių vertė sudaro [...] EUR, pagal sprendimo pradėti tyrimą 114 ir 115 konstatuojamąsias dalis reikėtų laikyti leistinai. Šie darbai yra:
- a) valymo darbai (vandens ir užterštų teritorijų valymas, atliekų tvarkymas, asbesto pašalinimas) ir Komisijos pagrįstoje nuomonėje nurodyti darbai⁽⁴³⁾. Visa šios kategorijos darbų vertė yra [...] EUR;
 - b) papildomi darbai, kuriuos pagrįstoje nuomonėje Komisija pareikalavo atlikti, kad būtų ištaisyti iki 2014 m. sausio 7 d. padaryti Direktyvos 2008/1/EB pažeidimai ir iki tos pačios datos padaryti Direktyvos 2010/75/ES pažeidimai. Visa šios kategorijos darbų vertė yra [...] EUR.
- (69) Italijos institucijos pažymi, kad visa šių leistinų darbų vertė viršija 2, 3 ir 4 priemonių sumą.
- (70) Italijos institucijos taip pat pabrėžia, kad Komisijos valstybės pagalbos tyrimo procedūra yra glaudžiai susijusi su lygiagrečiai vykdoma pažeidimo nagrinėjimo procedūra. Komisijos pagrįstoje nuomonėje pripažįstama, kad dėl sunkumų, kurių įmonė „Ilva“ patyrė stengdamasi surasti finansinių išteklių, gali būti vėluojama įgyvendinti darbus, kurie yra reikalingi Taranto aplinkos apsaugos leidime nustatytiems reikalavimams įvykdyti. Todėl valstybinių išteklių suteikimas įmonės „Ilva“ nepaprastiesiems įgaliotiniams buvo Italijos institucijų pasirinktas būdas pagrįstoje nuomonėje išdėstytiems įpareigojimams įvykdyti ir reikalingiems darbams įgyvendinti. Pasak Italijos institucijų, sprendimo pradėti tyrimą 114 ir 115 konstatuojamosiose dalyse nurodyta, kad Komisija neprieštarautų tokio pobūdžio priemonėms.
- (71) Galiausiai Italija pabrėžia Taranto gamyklos socialinę ir ekonominę svarbą, nes gamykloje tiesiogiai ir netiesiogiai dirba apie 24 % visų Taranto provincijos dirbančiųjų, o nedarbas šiame regione 2013–2014 m. padidėjo nuo 15,5 iki 18,5 %.

3.2. 1 priemonė

3.2.1. Valstybiniai ištekliai

- (72) Italijos institucijos tvirtina, kad 1 priemonei valstybiniai ištekliai nenaudojami. Italijos institucijos pirmuosius argumentus pateikė, kai 21 konstatuojamojoje dalyje nurodytas Riva šeimos ir įmonės „Ilva“ susitarimas dėl atsiskaitymo dar nebuvo sudarytas. Šie argumentai išdėstyti 73–77 konstatuojamosiose dalyse. Sudarius susitarimą dėl atsiskaitymo, Italijos institucijos papildė savo pastabas papildomais argumentais, skirtais įrodyti, kad valstybiniai ištekliai nenaudojami (žr. 78 konstatuojamąjį dalį).
- (73) Pirma, Italijos institucijos laikosi nuomonės, kad sprendime pradėti tyrimą nurodyta jurisprudencija, ypač Sprendimas *Doux Elevage*⁽⁴⁴⁾, suformuota visiškai kitokiomis aplinkybėmis. Tuo tikslu Italija remiasi 2015 m. rugsėjo 24 d. Bendrojo Teismo sprendimo byloje T-674/11 208 ir 209 punktais ir pabrėžia, kad privačių šalių išteklius galima laikyti valstybiniais tik tada, jeigu: i) šiuos išteklius jų savininkai perdavė valstybės žinion arba

⁽⁴¹⁾ 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/35/EB dėl atsakomybės už aplinkos apsaugą siekiant išvengti žalos aplinkai ir ją ištaisyti (atlyginti) (OL L 143, 2004 4 30, p. 56) 6 straipsnio 3 dalis ir 8 straipsnio 2 dalis.

⁽⁴²⁾ Įstatymų galią turinčio dekreto Nr. 152/2006 250 straipsniu įgyvendinamos Direktyvos 2004/35/EB 6 straipsnio 3 dalies nuostatos.

⁽⁴³⁾ 4, 5, 6–16i, 40, 51, 58, 65, 67 reikalavimai.

⁽⁴⁴⁾ 2013 m. gegužės 30 d. Teismo sprendimas *Doux Élevage SNC ir Coopérative agricole UKL-ARREE / Ministère de l'Agriculture, de l'Alimentation, de la Pêche, de la Ruralité et de l'Aménagement du territoire and Comité interprofessionnel de la dinde française (CIDEF)*, C-677/11, ECLI:EU:C:2013:348, 35 punktas.

ii) šiuos išteklius jų savininkai apleido, o jų valdymą perėmė valstybė, įgyvendindama savo suverenias teises⁽⁴⁵⁾. Teigti, kad valstybė kontroliuoja išteklius, todėl jie yra valstybiniai, kaip apibrėžta pirmiau, tik dėl to, kad priimtame teisės akte valstybė nurodė trečiajam asmeniui konkrečią savo išteklių panaudojimo paskirtį, negalima.

- (74) Pasak Italijos, 1 priemonė šių sąlygų neatitinka, nes 1,1 mlrd. EUR priklausė įmonės „Ilva“ pagrindiniams akcininkams ir buvusiems vadovams. Kitaip tariant, šiuo atveju teisės aktais nustatyta tik tam tikra įmonės „Ilva“ pagrindiniams akcininkams ir buvusiems vadovams, o ne valstybei priklausiusio turto panaudojimo paskirtis.
- (75) Teigiama, kad priemonė neatitinka ekspropriacijos valstybės naudai kriterijų. Ja tiesiog būtų įgyvendinama Civilinio kodekso 2497 straipsnyje išdėstyta bendroji teisės norma, kurioje numatyta patrunuojančiosios įmonės atsakomybė patrunuojamųjų įmonių akcininkams ir kreditoriams dėl prasto administravimo (it. *responsabilità patrimoniale dell'impresa-holding*), kaip nurodyta tuo klausimu priimtame 2014 m. spalio 28 d. teismo dekrete.
- (76) Be to, fondas *Fondo Unico di Giustizia* tėra depozitoriumas (*custode ex lege*), kuris privalo laikytis taikytinų teisinių nuostatų (pvz., 2009 m. liepos 30 d. ministro dekreto) ir teisminių institucijų nurodymų. Jis neturi laisvai disponuojamų lėšų. Aptariama suma bus naudojama vien tik padarytai žalai aplinkai ištaisyti, laikantis principo „teršėjas moka“.
- (77) Be to, pradiniai areštuoto turto savininkai nepraras savo turtinių teisių, nes išteisinimo atveju gaus obligacijas ir atitinkamą teisę į pinigais išreikštą vertę ir palūkanas.
- (78) Pasirašius 21 konstatuojamojoje dalyje nurodytą susitarimą dėl atsiskaitymo, Italijos institucijos pateikė šiuos papildomus argumentus. Susitarime dėl atsiskaitymo Riva šeimos nariai oficialiai sutiko galutinai perduoti areštuotas sumas (kurias jie vis dar laikė Šveicarijoje) įmonei „Ilva“, net ir išteisinimo atveju. Taigi, Riva šeima savanoriškai galutinai perdavė šias sumas įmonei „Ilva“, fondui *Fondo Unico di Giustizia* niekaip jų nekontroliuojant.

3.2.2. Poveikis valstybės biudžetui

- (79) Pasak Italijos, norint įvertinti, ar valstybės pagalba teikiama, reikia nustatyti, ar tarp pagalbos gavėjui suteikto pranašumo ir valstybės biudžeto sumažėjimo arba pakankamai konkrečios jam tenkančios ekonominės naštos rizikos egzistuoja pakankamai tiesioginis ryšys⁽⁴⁶⁾. Sprendime pradėti tyrimą šiuos atžvilgiu pateiktas Komisijos argumentas, kad, investuodama areštuotas sumas į įmonės „Ilva“, o ne į valstybės obligacijas, valstybė gali prarasti galimas pajamas, yra grynai hipotetinis ir nepagrįstas.
- (80) Pirma, nėra jokio pagrindo manyti, kad priešingu atveju areštuotos sumos būtų buvusios investuotos į valstybės obligacijas, o ne tiesiog padėtos į fondo *Fondo Unico di Giustizia* banko sąskaitą.
- (81) Antra, Komisija neįrodė, kad tarp sprendimo neinvestuoti areštuotų sumų į valstybės obligacijas ir galimo neigiamo poveikio valstybės biudžetui egzistuoja pakankamai tiesioginis ryšys.
- (82) Todėl Italijos institucijos daro išvadą, kad 1 priemonė ne visada daro neigiamą poveikį valstybės biudžetui. Priešingai, ji gali daryti teigiamą poveikį.

3.2.3. Atrankusis pranašumas

- (83) Italija taip pat tvirtina, kad įmonei „Ilva“ atrankusis pranašumas nebuvo suteiktas.

⁽⁴⁵⁾ 2015 m. rugsėjo 24 d. Bendrojo Teismo sprendimas *TV2/Danija / Komisija*, T-674/11, ECLI:EU:T:2015:684.

⁽⁴⁶⁾ 2015 m. sausio 14 d. Teisingumo Teismo sprendimas *The Queen, Eventech Ltd prašymu / Parking Adjudicator*, C-518/13, ECLI:EU:C:2015:9, 34 punktas.

- (84) Aptariamas sumas ketinama padėti į atskirą sąskaitą ir panaudoti aplinkosaugos planui, įskaitant pagrįstoje nuomonėje nurodytus darbus, įgyvendinti. Todėl priemonė atitinka principą „teršėjas moka“ tik tuo, kad ja užtikrinama tinkama pusiausvyra tarp konstitucinių sveikatos, užimtumo ir aplinkos apsaugos interesų. Iš tiesų priemone siekiama: i) palengvinti įmonės „Ilva“ nepaprastąjį administravimą, suteikus įmonei lėšų, kurių reikia pačios Komisijos pagrįstoje nuomonėje Italijai skirtiems darbams įvykdyti, ir ii) išsaugoti asmenų, dėl kurių vyksta baudžiamasis tyrimas, juridines teises.
- (85) Bendriau tariant, turint galvoje ypatingą aptariamąsios priemonės pobūdį, išvados, kad priemone suteikiamas atrankusis pranašumas, negalima daryti mažiausiai dėl dviejų priežasčių. Pirma, valstybės narės gali laisvai spręsti, kaip valdyti padėtį, kol nebaigta baudžiamoji byla (*res controversa*), tad šis klausimas nepatenka į Komisijos atliekamo išsamaus tikrinimo pagal valstybės pagalbos taisyklės sritį. Antra, laukimas, kol nagrinėjamoje baudžiamojoje dalyje bus priimtas sprendimas, yra bendras daugumoje Europos teisinių sistemų taikomas principas, tad laikyti, kad įmonei, kuriai toks laukimas yra naudingas, dėl to suteikiamas atrankusis pranašumas, negalima.
- (86) Galiausiai dėl įmonės „Ilva“ išleistų obligacijų finansinių sąlygų Italijos institucijos paaiškina, kad obligacijos būtų leidžiamos su vidutine palūkanų norma, taikoma fondo *Fondo Unico di Giustizia* vardu atidarytoms sąskaitoms, pavyzdžiui [...] 2015 m. Jos taip pat pabrėžia, kad sunkumų patiriančiai įmonei arba įmonei, kurioje įvestas nepaprastasis administravimas, nėra neįprasta leisti obligacijas savo finansiniams poreikiams patenkinti.

3.3. 2 priemonė

3.3.1. Atrankumas

- (87) Italija teigia, kad aptariamomis teisės aktų nuostatomis tiesiog įgyvendinamas bendras teisės principas, pagal kurį kreditų išankstinis atskaitymas yra leidžiamas, jei to reikia įmonės vertei ir tinkamam jos turto valdymui išsaugoti. Suma, kurią kai kuriems kreditoriams tenka paaukoti, kompensuojama tuo, kad išsaugomas įmonės turtas. Jokia įmonė šia teisės aktų nuostata dar nepasinaudojo vien dėl to, kad ji neseniai priimta.

3.3.2. Valstybiniai ištekliai ir poveikis valstybės biudžetui

- (88) Italija tvirtina, kad 2 priemonei valstybiniai ištekliai nenaudojami. Aptariama teisine nuostata kompetentingai institucijai nesuteikta „teisė valdyti lėšas ar daryti įtaką jų administravimui“⁽⁴⁷⁾. Šiuo atveju Italijos valdžios institucijos į finansų įstaigų ir įmonės „Ilva“ santykius nesikišo.
- (89) Be to, priemonės neigiamo poveikio valstybės biudžetui, susijusio su valstybės kreditais įmonei „Ilva“, taip pat nėra.
- (90) Be fiskalinių priemonių Komisija turi įrodyti, jog tarp pagalbos gavėjai suteikto pranašumo ir konkrečios valstybės biudžetui tenkančios ekonominės naštos rizikos egzistuoja pakankamai tiesioginis ryšys⁽⁴⁸⁾.
- (91) Šiuo atveju ryšio nėra. Pirma, valstybė neatsisako jokio pobūdžio išteklių, kuriuos įmonė „Ilva“ turėtų mokėti valstybei, iš jokių šaltinių (mokesčių, įmokų ar kt.). Antra, priemone nesumažinama valstybės galimybė susigrąžinti suteiktus kreditus ir valstybės kreditams taikomos sąlygos, palyginti su kitais kreditais, nėra prastesnės. Kadangi naudojantis šia priemone įmonės „Ilva“ turtas išsaugotas, priemonė kaip tik davė teigiamų rezultatų visiems kreditoriams, įskaitant valstybę, nes pasinaudodami tuo turtu jie patenkins savo reikalavimus.
- (92) Be to, Sprendime *Piaggio* Teisingumo Teismas konstatavo, kad galimas poveikis valstybės kreditoriams yra ne esminis aspektas, bet vienas iš požymių, pagal kuriuos nustatomas iš valstybinių išteklių finansuojamas atrankusis pranašumas⁽⁴⁹⁾. Tame sprendime taip pat reikalaujama, kad Komisija įrodytų, jog valstybė ar valstybiniai subjektai yra vieni pagrindinių sunkumų patiriančios įmonės kreditorių, tačiau Italijos nuomone, šiuo atveju taip nėra. Galiausiai Italija pabrėžia, kad ginčijama priemone šiuo atveju tiesiog įgyvendinamas bendras Italijos

⁽⁴⁷⁾ 2013 m. gegužės 30 d. Teismo sprendimas *Doux Élevage SNC ir Coopérative agricole UKL-ARREE prieš Ministère de l'Agriculture, de l'Alimentation, de la Pêche, de la Ruralité et de l'Aménagement du territoire ir Comité interprofessionnel de la dinde française (CIDEF)*, C-677/11, ECLI:EU:C:2013:348, 38 punktas.

⁽⁴⁸⁾ 2013 m. kovo 19 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Bouygues SA ir Bouygues Télécom SA prieš Komisiją*, C-399/10 P ir C-401/10 P, ECLI:EU:C:2013:175, 109 punktas.

⁽⁴⁹⁾ 1999 m. birželio 17 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Industrie Aeronautica e Meccanica Rinaldo Piaggio SpA prieš International Factors Italia SpA (Ifitalia), Dornier Luftfahrt GmbH ir Ministero della Difesa*, C-295/97, ECLI:EU:C:1999:313.

nemokumo įstatymo (it. *Legge Fallimentare, Regio decreto*, 1942 m. kovo 16 d., Nr. 267) 111 straipsnyje įtvirtintas bendras teisės principas: juo grindžiamos ir kitos įstatymo nuostatos, pavyzdžiui, 182c ir 182d straipsniai, pagal kurias bendrosios kompetencijos teismo teisėjams suteikiama teisė tam tikroms paskoloms taikyti išankstinio atskaitymo privilegiją, ypač jei tos paskolos yra būtinos, kad įmonė tęstų veiklą, o kreditorių interesai būtų geriau apsaugoti.

3.3.3. Ekonominis pranašumas

- (93) Italijos institucijos laikosi nuomonės, kad paskolos sąlygos yra įprastos paskoloms su mažu užstatu taikomos rinkos sąlygos. Finansų įstaigų paskolai taikoma palūkanų norma, kurią sudaro 3 mėnesių EURIBOR ir [...] bazinių punktų per metus. Paskola suteikiama nuo 2014 m. rugsėjo 11 d. iki 2015 m. vasario 28 d. Sutartyje yra visos įprastos sąlygos. Kadangi per tą laiką įmonėje „Ilva“ įvestas nepaprastasis administravimas, o jo laikotarpiu kreditoriai neturi teisės reikalauti įvykdyti jų reikalavimus, paskola, suėjus numatytam terminui, nebuvo grąžinta. Nepaprastojo administravimo laikotarpiu visos skolos turi būti grąžinamos pagal taikytinas taisykles.
- (94) Atsakydamos į klausimą, ar galimybė suteikti paskolą atsirado dėl nustatytos išankstinio atskaitymo sąlygos, Italijos institucijos tvirtina, kad išankstinio atskaitymo statusas bus pripažintas tik po to, kai kompetentingas nacionalinis teismas patvirtins, kad paskola atitinka visas Įstatymų galią turinčio dekreto Nr. 101/2013 12 straipsnio 5 dalies sąlygas, ir yra įvykdyti išipareigojimai. Todėl kredito suteikimo metu, galimybė jį laikyti iš anksto atskaitomu tebuvo hipotetinė.

3.4. 3 priemonė

- (95) Italijos institucijos pirmiausia pažymi, kad pagal teisės aktus garantuota paskola yra skirta išimtinai aplinkosaugos plane numatytoms investicijoms. Taigi ji skirta susirūpinimą keliantiems klausimams, išdėstytiems Komisijos pagrįstoje nuomonėje, spręsti.

3.4.1. Valstybiniai ištekliai ir ekonominis pranašumas

- (96) Pasak Italijos institucijų, valstybinių išteklių naudojimas nesusijęs su išlaidomis, kurių būtų patirta iš valstybės biudžeto tuo atveju, jei būtų pareikalauta valstybės garantijų. Poveikis valstybiniams ištekliams daromas tik tada, jeigu valstybė prisiima nuostolių riziką be tinkamo atlygio.
- (97) Šiuo atžvilgiu Italijos institucijos mano, kad 3,12 % garantijos mokestis atitinka rinkos sąlygas dėl keleto priežasčių.
- (98) Pirma, Italijos institucijos užsakė ekspertų tyrimą (toliau – [...] nuomonė) šiam mokesčiui nustatyti. [...] nuomonėje remiamasi metodika, nustatyta pagal Komisijos pranešimo dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo garantijomis suteikiamai valstybės pagalbai⁽⁵⁰⁾ (toliau – Pranešimas dėl garantijų) 3.2 punkto d papunktyje:
- a) skolininko kredito rizika analizuota, remiantis modeliu, pagal kurį, remiantis turima informacija, galima skirti kredito vertinimo balą;
 - b) remiantis įvairia tarptautinėje praktikoje taikoma metodika, šis kredito vertinimo balas panaudotas lyginamajai analizei atlikti, siekiant nustatyti pagrįstą garantijos mokesčio rinkos verčių intervalą;
 - c) gauti rezultatai vėliau patikrinti pagal papildomus vertinimo kriterijus;
 - d) gautas rezultatas – 2,5–3,12 % intervalą atitinkanti 6 mėnesių EURIBOR palūkanų norma;
 - e) pasirinkta didžiausia procentinė vertė.
- (99) Antra, įmonės „Ilva“ mokamas garantijos mokestis ir palūkanų norma, juos susumavus, patenka į sprendimo pradėti tyrimą 90 konstatuojamojoje dalyje nurodytas intervalo ribas; tame punkte numatyta, kad techniškai nemokiai mažesnio negu CCC reitingo įmonei suteiktos paskolos marža turėtų būti 400–1 000 bazinių punktų. Šiuo atžvilgiu vertinant kredito riziką, reikėtų atsižvelgti į tai, kad garantuota paskola yra iš anksto atskaitoma.

⁽⁵⁰⁾ Komisijos pranešimas dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo garantijomis suteikiamai valstybės pagalbai (OL C 155, 2008 6 20, p. 10).

- (100) Trečia, vertinant valstybės prisiimamą riziką, reikia atsižvelgti į bendro pelningumo tikslus. Šiuo atžvilgiu reikėtų pabrėžti, kad priemonė buvo skirta padengti išlaidoms, susijusioms su Komisijos pagrįstoje nuomonėje Italijos valstybei nustatytų aplinkos apsaugos įpareigojimų vykdymu. Todėl rinkos ekonomikos investuotojo principą reikėtų vertinti bendrai, atsižvelgiant į visus valstybei svarbius elementus, įskaitant tai, kad galutinė našta, tenkanti valstybiniais ištekliams, būtų mažesnė, jeigu pagal 3 priemonę būtų imtasi aplinkos atkūrimo veiksmų ⁽⁵¹⁾.
- (101) Apibendrinant pažymėtina, kad Italija yra įsitikinusi, jog: i) atlygis už garantiją atitinka rinkos sąlygas ir ii) rizika, kurią prisiima valstybė kaip garantas, yra ekonomiškai racionali ir dera su bendro valstybės pelningumo tikslais.
- (102) Galiausiai Italija pabrėžia, kad atvejis, kai kredito įstaigos, jau turinčios problemų dėl įmonės, kurioje vykdomos nemokumo procedūros, tai įmonei suteikia papildomą iš anksto atskaitomą laikiną finansavimą, nors tas finansavimas nėra užtikrintas jokia valstybės garantija, nėra retas. Todėl bankų „Intesa Sanpaolo“ ir „Banco Popolare“ elgsena, susijusi su 3 priemone, nėra neįprasta. Šie bankai, taip pat kaip kiti reikalų su įmone „Ilva“ turintys bankai, laiko atidarę kredito linijas įmonei „Ilva“, nors valstybės garantijų toms kredito linijoms nėra.

3.5. 4 priemonė

- (103) Italijos institucijos pabrėžia, kad Įstatymų galią turinčio dekreto Nr. 1/2015 3 straipsnio 5 dalies teisinėmis nuostatomis įmonėms nenustatomi jokie įpareigojimai tartis; tai tiesiog procedūrinės nuostatos, kuriomis įmonės „Ilva“ nepaprastiesiems įgaliotiniams leista per nepaprastojo administravimo procedūrą panaudoti lėšas, atgautas pasiekus susitarimą dėl atsiskaitymo. Įmonės „Ilva“ ir „Fintecna“ susitarimą dėl atsiskaitymo sudarė laisvai ir savanoriškai.

3.5.1. Rinkos ekonomikos subjekto principas

- (104) Italijos institucijos pakartoja, kad, jų nuomone, valstybei priklausanti įmonė „Fintecna“ veikia kaip bet kuris kitas rinkos ekonomikos subjektas ⁽⁵²⁾. Tai patvirtinta pačiame sprendime pradėti tyrimą; jame, pasak Italijos institucijų, nurodyta, kad 1996 m. priimtas toks sutartinis išipareigojimas, kokį būtų prisiėmus privatus pardavėjas, ir kad įmonės „Fintecna“ sumokėta suma atitinka sumą, dėl kurios būtų racionaliai nusprendęs privatus investuotojas ⁽⁵³⁾.
- (105) Tačiau sprendime pradėti tyrimą keliamas klausimas, ar, prieš vykdydamas savo išipareigojimus, privatus subjektas nebūtų laukęs tolesnio įmonės „Ilva“ restruktūrizavimo etapo. Italijos institucijos laikosi nuomonės, kad sandoriu tebuvo įvykdyta sutartinė prievolė atlyginti žalą aplinkai. Todėl įmonei „Fintecna“ tenkanti finansinė našta jokio ypatingo pranašumo, apibrėžto Teismo sprendimuose *Sloman Neptun* ⁽⁵⁴⁾ ir *Ecotrade* ⁽⁵⁵⁾, atitinkamoms įmonėms nesuteikia.
- (106) Italijos institucijos primena, kokią nuodugnią pirminę procedūrą, įskaitant ekspertų nuomonių ir ataskaitų analizę, įmonė „Fintecna“ atliko prieš priimdama galutinį 2015 m. kovo 4 d. sprendimą tartis. Sudarydama susitarimą dėl atsiskaitymo įmonė „Fintecna“ užkirto kelią bet kokiai teisei atsakomybei, dėl kurios ateityje būtų patirta dar didesnių žalos atlyginimo sąnaudų. Sprendimo pradėti tyrimą 96 konstatuojamojoje dalyje nurodyta alternatyvi elgsena (t. y. nemokėjimas arba mokėjimo vilkinimas, atsižvelgiant į įmonės „Ilva“ valdymo pokyčius) būtų oportunistinė, rizikinga ir nederėtų su Teisingumo Teismo apibrėžta rinkos ekonomikos subjekto elgsena ⁽⁵⁶⁾.

⁽⁵¹⁾ 2012 m. birželio 5 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Europos Komisija prieš Électricité de France (EDF)*, C-124/10 P, ECLI:EU:C:2012:318, 86–87 punktai.

⁽⁵²⁾ 2005 m. birželio 7 d. Komisijos sprendimas byloje C2/2005 *Alitalia – Plan industriel de restructuration*, 207 ir 217–218 konstatuojamosios dalys.

⁽⁵³⁾ Sprendimo pradėti tyrimą 93 ir 94 konstatuojamosios dalys.

⁽⁵⁴⁾ 1993 m. kovo 17 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Firma Sloman Neptun Schiffahrts AG prieš Seebetriebsrat Bodo Ziesemer der Sloman Neptun Schiffahrts AG*, C-72/91 ir C-73/91, ECLI:EU:C:1993:97, 21 punktas.

⁽⁵⁵⁾ 1998 m. gruodžio 1 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Ecotrade Srl / Altiforni e Ferriere di Servola SpA (AFS)*, C-200/97, ECLI:EU:C:1998:579, 36 punktas.

⁽⁵⁶⁾ Be kita ko, žr. 2013 m. kovo 19 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Bouygues SA ir Bouygues Télécom SA prieš Komisiją* sujungtose bylose C-399/10 P ir C-401/10 P, ECLI:EU:C:2013:175.

3.6. 5 priemonė

3.6.1. Atrankusis ekonominis pranašumas

- (107) Italijos institucijos laikosi nuomonės, kad paskolos sąlygos atitinka įprastas rinkos sąlygas. Už valstybės suteiktą paskolą skaičiuojamos palūkanos, kurias sudaro 6 mėnesių EURIBOR palūkanų norma ir 300 bazinių punktų per metus. Prieš vieną darbo dieną iki paskolos suteikimo 6 mėnesių EURIBOR palūkanų norma buvo – 0,04 %. Todėl nustatyta 2,96 % palūkanų norma.
- (108) Italija teigia, kad tokia palūkanų norma atitinka [...] nuomonę, kuri buvo parengta ruošiantis suteikti 3 priemonę (žr. 98 konstatuojamąją dalį). [...] nuomonėje nurodyta, kad rinkos sąlygas atitiktų 2,50–3,12 % palūkanų norma. Italijos institucijų nuomone, jeigu nuo 3 priemonės iki 5 priemonės suteikimo (2015 m. balandžio–gruodžio mėn.) įmonės „Ilva“ padėtis iš esmės nepakis, bus galima remtis [...] nuomone ir įvertinti, kaip 5 priemonė dera su rinkos sąlygomis.
- (109) Italija taip pat pabrėžia, kad paskola yra iš anksto atskaitoma – tai svarbus papildomas faktas, į kurį Komisija turėtų atsižvelgti vertindama su ja susijusią kredito riziką.
- (110) Italija taip pat tvirtina, kad dėl 5 priemonės palengvėja įmonės „Ilva“ pardavimo procesas, taip pat garantuojama, kad veikla atitiktų aplinkos apsaugos, sveikatos ir užimtumo reikalavimus.
- (111) Galiausiai Italija primena, kad 2016 m. birželio 9 d. Įstatymų galią turinčiu dekretu Nr. 98/2016 paskolos grąžinimo prievolė iš dalies pakeista, nes ši prievolė iš įmonės „Ilva“ turto įgijėjo perduota pačiai įmonei „Ilva“. Taip pat pažymėtina, kad pardavimo procese įvyko pokyčių, todėl siekiant, kad galutinio paskolos grąžinimo termino po galutinio įmonės „Ilva“ turto pardavimo nereiktų atidėti ilgiau, Įstatymų galią turinčio dekreto Nr. 243/2016 1 straipsnio 1 dalies a punktu paskolos grąžinimo data pakeista į datą praėjus 60 dienų nuo galutinio įmonės „Ilva“ turto pardavimo, tad ji atsieta nuo dekreto, kuriuo paskelbta apie įmonės „Ilva“ veiklos nutraukimą.

4. SUINTERESUOTŲJŲ ŠALIŲ PASTABOS

4.1. Įmonės „Ilva“ pastabos

- (112) Įmonė „Ilva“ informavo Komisiją, kad visiškai sutinka su šio sprendimo 3 skirsnyje apibendrintomis Italijos institucijų pateiktomis pastabomis.

4.2. Asociacijos „Peacelink“ pastabos

- (113) Asociacija „Peacelink“ yra Italijos nevyriausybinė organizacija, siekianti teikti piliečiams skaidrią informaciją įvairiais klausimais, pavyzdžiui, apie karinius arba aplinkosaugos konfliktus.
- (114) Asociacija „Peacelink“ mano, kad Komisijos sprendime pradėti tyrimą išdėstytos abejonės yra visiškai pagrįstos. Dėl 1 priemonės ji teigia, kad dėl numatomo teismo areštuotų sumų mokėjimo teismo proceso rezultatų riziką tektų prisiimti valstybei. Joks privatus subjektas nesutiktų prisiimti tokios rizikos. Dėl 2 priemonės asociacija „Peacelink“ laikosi nuomonės, kad be valstybės intervencinių veiksmų joks rinkos dalyvis įmonei „Ilva“ nebūtų suteikęs jokios paskolos. Ji taip pat pažymėjo, kad dėl šių intervencinių veiksmų valstybės ištekliams tenka rizika, nes jie daro įtaką valstybės kreditų grąžinimo tvarkai. Dėl 3 priemonės asociacija „Peacelink“ yra įsitikinusi, kad tokiomis sąlygomis, kokios buvo pasiūlytos įmonei „Ilva“, joks rinkos kreditorius nebūtų teikęs paskolos. Dėl 4 priemonės asociacija „Peacelink“ mano, kad tai – valstybės pagalba, nes įmonė „Fintecna“ sutiko atsiskaityti pagal jai pateiktą reikalavimą tik dėl Įstatymų galią turinčio dekreto Nr. 1/2015 nuostatų. Be to, kadangi įmonė „Fintecna“ priklauso valstybei, kyla abejonų, ar ji geba veikti kaip privatus subjektas.
- (115) Asociacija „Peacelink“ taip pat paprašė Komisijos išplėsti nuodugnaus valstybės paramos, suteiktos Įstatymų galią turinčiu dekretu Nr. 191/2015 300 mln. EUR paskolos ir dar vienos 800 mln. EUR paskolos forma, tyrimo mastą.
- (116) Galiausiai „Peacelink“ pateikė pastabas dėl įmonės „Ilva“ aplinkos apsaugos aspektų, kurie šiai valstybės pagalbos procedūrai neturi reikšmės.

4.3. Asociacijos „WF Stahl“ pastabos

- (117) „WF Stahl“ yra Vokietijos plieno pramonės prekybos asociacija. Ji įsteigta Diuseldorfe.

- (118) Asociacija „WV Stahl“ sutinka su Komisijos sprendime pradėti tyrimą išdėstytomis abejonėmis. Dėl 1 priemonės asociacija „WV Stahl“ mano, kad anksčiau sumokėjus areštuotas sumas, įmonei „Ilva“ būtų suteiktas ekonominis pranašumas. Dėl 2 priemonės ji mano, kad išankstinio atskaitymo statusas veikia kaip tam tikros formos garantija, todėl tai yra neteisėtos pagalbos požymis. Tai, kad 3 priemonė yra valstybės pagalba, pasak jos, savaime akivaizdu. Dėl 4 priemonės asociacija „WV Stahl“ paaiškina, kad rinkos ekonomikos subjektas nebūtų sutikęs su tokiu sandoriu.
- (119) Asociacija „WV Stahl“ įspėjo Komisiją, kad gali būti, jog dviem (atitinkamai 300 ir 800 mln. EUR) paskolomis teikiama papildoma valstybės parama. Ji prašo Komisijos užtikrinti, kad valstybės parama įmonei „Ilva“ nebebūtų teikiama. Ji ypač pabrėžė, kad visos valstybės išlaidos priemonėms, kurių reikia skubiai imtis siekiant spręsti esamos taršos problemą ir užtikrinti Taranto visuomenės sveikatą, turėtų ir toliau atitikti principą „teršėjas moka“ ir neturėtų būti pretekstas modernizuoti įmonės „Ilva“ plieno gamyklą.
- (120) Galiausiai asociacija „WV Stahl“ prašo Komisijos užtikrinti, kad visa pagalba, kuri po nuodugnaus tyrimo bus įvertinta kaip nesuderinama, būtų operatyviai grąžinta. Dėl paskolų forma suteiktos valstybės pagalbos ji pažymėjo, kad nustatant pagalbos sumą reikėtų apskaičiuoti skirtumą tarp valstybės nustatytų palūkanų normų ir palūkanų normų, kurias pagalbos teikimo metu reikėjo laikyti rinkos palūkanų normomis.

4.4. Įmonės „Riva Fire SpA“ pastabos

- (121) Įmonė „Ilva“ kontroliavo įmonę „Riva Fire SpA“ (toliau – „Riva Fire“) nuo 1995 m., kai ją įsigijo iš įmonės IRI, iki 2013 m. birželio 4 d., kai įmonės „Ilva“ plieno gamyklos valdymas pagal Įstatymų galią turintį dekretą Nr. 61/2013 perduotas Vyriausybės paskirtam įgaliotiniui.
- (122) Įmonė „Riva Fire“ pateiktose pastabose siekia išdėstyti, pasak įmonės „Riva Fire“, tikrąją įmonės istoriją iki to momento, kai jai pagal Įstatymų galią turintį dekretą Nr. 1/2015 iškelta nemokumo byla. Įmonė „Riva Fire“ ypač pabrėžia, kad ji įvairiomis Italijos teisminių ir vykdomųjų institucijų priemonėmis pašalinta iš įmonės „Ilva“ valdymo nepagrįstai, nesuteikus galimybės pagal tinkamą prieštaravimo procedūrą, kuria būtų užtikrintos jos teisės į gynybą, apginti savo nuomonę.
- (123) Įmonė „Riva Fire“ konkrečiai nekommentuoja priemonių, dėl kurių priimti sprendimai pradėti ir išplėsti tyrimą.
- (124) Tačiau ji pabrėžia, kurie Italijos institucijų pateikti faktai, jos nuomone, prieštarauja vieni kitiems. Pasak įmonės „Riva Fire“, Italijos institucijos per Komisijos vykdytą valstybės pagalbos tyrimą teigė, kad įmonei „Ilva“ suteikti valstybiniai ištekliai nėra valstybės pagalba, nes jie skirti ištaisyti aplinkai padarytai žalai, o per Komisijos vykdytą pažeidimo aplinkos srityje nagrinėjimo procedūrą jos teigė, kad įmonės „Ilva“ gamykla Tarante nekelia pavojaus aplinkai ar sveikatai.

4.5. Italijos pastabos dėl suinteresuotųjų šalių pastabų

- (125) Komisija perdavė „Riva Fire“, „Peacelink“, „WV Stahl“ ir „Ilva“ pastabas Italijos institucijoms.
- (126) Italijos institucijos mano, kad šios pastabos pagal formuluotę yra bendro pobūdžio arba vykdomai procedūrai neturi reikšmės. Pasak Italijos institucijų, į pastabose pateiktus bendro pobūdžio argumentus Italijos institucijos jau atsakė teikdamos pastabas dėl sprendimų pradėti ir išplėsti tyrimą.
- (127) Italijos institucijos taip pat mano, kad įmonės „Riva Fire“ pozicija dėl akivaizdaus 124 konstatuojamojoje dalyje aprašyto prieštaravimo yra nepagrįsta. Italijos institucijos vieningai pripažįsta Taranto regione iškilusi pavojų sveikatai ir aplinkai. Įmonės „Riva Fire“ išskirtas teiginys, kad Taranto regione pavojaus aplinkai ir sveikatai esą nėra, turėjo būti išimtas iš konteksto ir joku būdu neatspindi oficialios Italijos institucijų pozicijos.

5. PAGALBOS VERTINIMAS

5.1. Dėl to, kad valstybės pagalbos tyrimo ir Sąjungos aplinkos apsaugos teisės aktų pažeidimo nagrinėjimo procedūros esą prieštarauja viena kitai

- (128) Apskritai Italijos institucijos teigia, kad įvairiomis įmonei „Ilva“ skirtomis valstybės intervencinėmis priemonėmis pirmiausia siekta spręsti Komisijos pagrįstoje nuomonėje išdėstytus susirūpinimą keliančius klausimus. Teikdama pastabas dėl sprendimo pradėti tyrimą įmonė „Riva Fire“ pažymi, kad Italijos institucijų teiginiai, pateikiami pagal pažeidimo nagrinėjimo ir valstybės pagalbos tyrimo procedūras prieštarauja vieni kitiems (žr. 124 konstatuojamąją dalį ir 127 konstatuojamojoje dalyje išdėstytus Italijos priešingus argumentus). Pasak Italijos, Komisija prieštarautų pati sau, jeigu, viena vertus, reikalautų, kad Ispanija operatyviai įgyvendintų darbus, kurių reikia, kad Taranto gamykla vėl atitiktų taikytinas aplinkos apsaugos taisykles, ir, kita vertus, neleistų Italijos institucijoms finansuoti šių darbų.
- (129) Komisija šį argumentą atmeta. Iš principo, vieny taisyklių pažeidimo nutraukimas nėra pagrindas pateisinti kitų taisyklių pažeidimus. Šiuo atveju užtikrinti, kad įmonė „Ilva“ laikytųsi taikytinų Sąjungos aplinkos apsaugos taisyklių, reiktų nepažeidžiant Sąjungos valstybės pagalbos taisyklių ir neteikiant valstybės paramos, kurios įmonės „Ilva“ konkurentai negauna; konkurentai taip pat turi laikytis Sąjungos aplinkos apsaugos taisyklių nesinaudodami panašia neteisėta Sąjungos parama.
- (130) Italijos institucijos taip pat tvirtina, kad valstybės paramos priemonės, skirtos aplinkosaugos planui įgyvendinti, nepatenka į SESV 107 straipsnio 1 dalies taikymo sritį, nes jomis ketinama taisyti aplinkai padarytą žalą, kol bus nustatytas teršėjas, kaip nurodyta Direktyvoje 2004/35/EB ir Italijos aplinkos apsaugos kodekso 250 straipsnyje, taip pat Komisijos sprendimo pradėti tyrimą 114 ir 115 konstatuojamosiose dalyse.
- (131) Komisija mano, kad Italijos institucijų išdėstyti argumentai yra klaidingi dėl šių priežasčių.
- (132) Pirmiausia Komisija primena, kad pagal teisės aktus aplinkosaugos planui įgyvendinti skirtos tik 1 ir 3 priemonės.
- (133) Svarbiausia pažymėti, kad reikšmės turi tik intervencinių veiksmų poveikis įmonei, o ne jų priežastis ar tikslas ⁽⁵⁷⁾. Kadangi reikšmingas tik priemonės poveikis įmonei, joks su aplinkos apsauga susijęs ar kitas priemonės tikslas neturi reikšmės. Taip pat nėra svarbu, ar pranašumo įmonė įgyja priverstinai, tai yra, ar įmonė negali jo išvengti arba atsisakyti ⁽⁵⁸⁾.
- (134) Todėl nėra taip, kad valstybės intervenciniai veiksmai pagal Direktyvos 2004/35/EB 6 straipsnio 3 dalį nepatenka į SESV 107 straipsnio 1 dalies taikymo sritį. SESV 107 straipsnio 1 dalis vienodai taikoma abiem atvejais: i) kai teršėjas dar nenustatytas ir ii) kai teršėjas nustatytas, bet nesiima reikalingų taisomųjų veiksmų. Abiem atvejais, jeigu valstybė palengvina našta, kuri įprastais atvejais tenka pagalbos gavėjui, pavyzdžiui, įmonei „Ilva“, ir nebando susigrąžinti valymui panaudotų išteklių iš teršėjo, valstybės atliekami valymo veiksmai tampa valstybės pagalba.
- (135) Šiuo atveju sprendimu pradėti tyrimą valstybei leidžiama padengti skubias valymo priemones tik laikinai, kol nenustatytas teršėjas, su sąlyga, kad Italija susigrąžins sąnaudas iš teršėjo ⁽⁵⁹⁾. Todėl sprendime pradėti tyrimą nesuteikiamas joks absoliutus ir besąlyginis leidimas naudoti valstybės lėšas pagrįstoje nuomonėje išdėstytiems reikalavimams vykdyti ir (arba) įmonės „Ilva“ aplinkosaugos planui įgyvendinti.
- (136) Pavyzdžiui, šiuo atžvilgiu Komisija pažymi, kad Italijos nurodytame aplinkosaugos plane numatytos įvairios priemonės, kurių negalima laikyti „skubiomis valymo priemonėmis“ ir kurios veikiau yra modernizavimo priemonės, skirtos įmonės „Ilva“ veiklai modernizuoti pagal plieno gamybai taikomus aplinkos apsaugos standartus, kaip nurodyta įmonės „Ilva“ aplinkos apsaugos leidime.

⁽⁵⁷⁾ 1974 m. liepos 2 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Italija / Komisija*, 173/73, ECLI:EU:C:1974:71, 13 punktas.

⁽⁵⁸⁾ 2003 m. spalio 15 d. Komisijos sprendimas 2004/339/EB dėl priemonių, kurias Italija suteikė įmonei „RAI SpA“ (OL L 119, 2004 4 23, p. 1), 69 konstatuojamoji dalis; 1998 m. lapkričio 26 d. generalinio advokato N. Fennelly išvada byloje *Prancūzija / Komisija*, C-251/97, ECLI:EU:C:1998:572, 26 punktas.

⁽⁵⁹⁾ Sprendimo pradėti tyrimą 114 ir 115 konstatuojamosios dalys.

- (137) Svarbiausia, kadangi reikšmės turi tik valstybės priemonių poveikis (o ne jų priežastys arba tikslai), išvados, kad priemonės, kurios iš esmės yra valstybės pagalba, pagalba nebebus, jei bus panaudotos įmonės „Ilva“ aplinkosaugos planui įgyvendinti, daryti negalima. Sprendime pradėti tyrimą to neleidžiama (ir negalėtų būti leidžiama).
- (138) Taigi pagrįstoje nuomonėje išdėstytais reikalavimais ir Komisijos sprendimo pradėti tyrimą 114 ir 115 konstatuojamųjų dalių formuluote Italija negali remtis kaip pagrindu laikyti, kad valstybės finansavimas, skiriamas įmonės „Ilva“ einamosios veiklos ir aplinkos apsaugos sąnaudoms padengti, nėra pagalba.

5.2. Pagalbos buvimas

- (139) SESV 107 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad „valstybės narės arba iš jos valstybinių išteklių bet kokia forma suteikta pagalba, kuri, palaikydama tam tikras įmones arba tam tikrų prekių gamybą, iškraipo konkurenciją arba gali ją iškraipyti, yra nesuderinama su vidaus rinka, kai ji daro įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai“.
- (140) Visi SESV 107 straipsnio 1 dalyje nustatyti kriterijai taikomi kumuliatyviai. Todėl norint nustatyti, ar aptariama priemonė pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį yra valstybės pagalba, reikia įvertinti, ar ji atitinka visas šias sąlygas:
- a) pagalbos gavėjas yra įmonė pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį, tai yra, vykdo ekonominę veiklą;
 - b) nagrinėjama priemonė yra finansuojama iš valstybinių išteklių ir priskirtina valstybei;
 - c) taikant priemonę suteikiamas ekonominis pranašumas;
 - d) šis pranašumas yra atrankusis;
 - e) dėl priemonės iškraipoma arba gali būti iškraipyta konkurencija ir padaryta įtakos valstybių narių tarpusavio prekybai.
- (141) Dėl sąlygos, kad pagalbos gavėjas turi būti įmonė pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, Teisingumo Teismas ne kartą apibrėžė, kad įmonės yra ekonominę veiklą vykdančios subjektais, nepriklausomai nuo jų teisinio statuso ir finansavimo būdo⁽⁶⁰⁾, o bet kuri veikla, kurią vykdančios prekės arba paslaugos yra siūlomos rinkoje, yra ekonominė veikla⁽⁶¹⁾. Komisija pažymi, kad įmonė „Ilva“ gamina plieną ir jį parduoda Sąjungos rinkoje ir užsienyje, tad ši veikla atitinka ekonominės veiklos kriterijus. Todėl Komisija daro išvadą, kad įmonė „Ilva“, nepriklausomai nuo jos nuosavybės formos arba statuso (pagal Italijos teisės aktus joje įvestas nepaprastasis administravimas) pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį yra įmonė.
- (142) Komisija turi išanalizuoti, ar aptariamomis priemonėmis iškraipoma arba gali būti iškraipyta konkurencija ir ar jomis gali būti padaryta įtakos valstybių narių tarpusavio prekybai. Daroma prielaida, kad tais atvejais, kai valstybės narės teikiama pagalba vienos įmonės padėtis yra sustiprinama, palyginti su kitomis valstybių narių tarpusavio prekyboje konkuruojančiomis įmonėmis, laikytina, kad pagalba daro įtaką prekybai⁽⁶²⁾. Užtenka, kad konkurencijai atvirose rinkose pagalbos gavėjas konkuruotų su kitomis įmonėmis⁽⁶³⁾. Nelegiruotojo plieno rinkose, kuriose veikia įmonė „Ilva“, vyksta intensyvi konkurencija ir prekyba Sąjungos viduje⁽⁶⁴⁾; įmonė „Ilva“ parduoda savo produktus Italijoje ir kitose valstybėse narėse. Dėl to visomis vertinamomis priemonėmis yra iškraipoma arba gali būti iškraipyta konkurencija ir padaryta įtakos valstybių narių tarpusavio prekybai.
- (143) Dėl kitų SESV 107 straipsnio 1 dalyje nustatytų ir 140 konstatuojamosios dalies b, c ir d punktuose išdėstytų kriterijų pažymėtina, kad Komisija kiekvieną priemonę įvertins iš eilės.

⁽⁶⁰⁾ 2000 m. rugsėjo 12 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Pavlov ir kt.*, sujungtos bylos C-180/98–C-184/98, ECLI:EU:C:2000:428, 74 punktas; 2006 m. sausio 10 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Cassa di Risparmio di Firenze SpA ir kt.*, C-222/04, ECLI:EU:C:2006:8, 107 punktas.

⁽⁶¹⁾ 1987 m. birželio 16 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Komisija / Italija*, 118/85, ECLI:EU:C:1987:283, 7 punktas; 1998 m. birželio 18 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Komisija / Italija*, C-35/96, ECLI:EU:C:1998:303, 36 punktas; 2000 m. rugsėjo 12 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Pavlov ir kt.*, sujungtos bylos C-180/98–C-184/98, ECLI:EU:C:2000:428, 75 punktas.

⁽⁶²⁾ 1980 m. rugsėjo 17 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Philip Morris / Komisija*, C-730/79, ECLI:EU:C:1980:209, 11 punktas; 2001 m. lapkričio 22 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Ferring*, C-53/00, ECLI:EU:C:2001:627, 21 punktas; 2004 m. balandžio 29 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Italija / Komisija*, C-372/97, ECLI:EU:C:2004:234, 44 punktas.

⁽⁶³⁾ 1998 m. balandžio 30 d. Bendrojo Teismo sprendimas *Het Vlaamse Gewest / Komisija*, T-214/95, ECLI:EU:T:1998:77.

⁽⁶⁴⁾ Pavyzdžiui, žr. 2006 m. birželio 2 d. Komisijos sprendimą dėl *Mittal / Arcelor* susijungimo (M.4137), kuriame Komisija padarė išvadą, kad atitinkama geografinė nelegiruotojo plieno rinka sutampa bent su EEE.

5.2.1. 1 priemonė

- (144) 21 konstatuojamojoje dalyje paaiškinta, kad 2017 m. gegužės 24 d. Riva šeima ir įmonė „Ilva“ sudarė susitarimą dėl atsiskaitymo, pagal kurį išspręstas įmonės „Ilva“ nepaprastosios administracijos ir Riva šeimos narių ginčas.
- (145) Susitarimas dėl atsiskaitymo tiesiog yra privačių šalių, būtent, tam tikrų Riva šeimos narių, kurie yra įmonės „Ilva“ akcininkai, ir dabartinės įmonės „Ilva“, kurioje įvestas nepaprastasis administravimas, vadovybės susitarimas. [...]. Įmonė „Ilva“ nėra baudžiamosios bylos šalis. Sumos, kurios pagal susitarimą dėl atsiskaitymo turi būti pervestos įmonei „Ilva“, yra: i) Riva šeimos užsienio bankų sąskaitose turimas turtas, kurį reikia galutinai perduoti įmonei „Ilva“ Įstatymų galią turinčio dekreto Nr. 1/2015 3 straipsnio 1 dalyje nurodytu teisiniu būdu, t. y. obligacijų, kurias pasirašys fondas *Fondo Unico di Giustizia*, forma (obligacijų nereikės grąžinti Riva šeimos nariams, net ir išteisinimo atveju), ir ii) dar 145 mln. EUR suma.
- (146) Palyginti su padėtimi, buvusia priimant sprendimą pradėti tyrimą, šis susitarimas dėl atsiskaitymo yra naujas faktas, į kurį atlikdama galutinį 1 priemonės vertinimą, ypač galimą įmonei „Ilvai“ suteiktą pranašumą ir priemonės priskirtinumą valstybei, Komisija turi atsižvelgti.
- (147) Šiuo atžvilgiu neneigiama, kad pradinis Italijos institucijų ketinimas perduodant Riva šeimos turtą įmonei „Ilva“ baudžiamajai bylai nesibaigus iš tiesų buvo toks, kaip paaiškinta sprendime pradėti tyrimą. Vis dėlto, faktas yra ir tai, kad, nepaisant Įstatymų galią turinčio dekreto Nr. 1/2015 ir vėlesnio *Decreto di Trasferimento* nuostatų, Riva šeimos turtas nebuvo perduotas, nes Šveicarijos teismas griežtai atsisakė vykdyti nurodymą be išankstinio tariamų turto savininkų, t. y. Riva šeimos narių, sutikimo. Išėjis galėjo atsirasti tik tada, jeigu Riva šeimos nariai pagal visiškai privatų susitarimą dėl atsiskaitymo patys nuspręstų perduoti savo kontroliuojamą turtą įmonei „Ilva“⁽⁶⁵⁾. Faktas yra ir tai, kad susitarimas dėl atsiskaitymo netiksliai sutampa su Italijos institucijų Įstatymų galią turinčiame dekrete Nr. 1/2015 nustatyta schema. Pirma, įmonei „Ilva“ perduotos sumos iš esmės yra didesnės negu numatyta Įstatymų galią turinčiame dekrete, ir, antra, Riva šeimai mainais už perduotas sumas suteikiamas svarbus atlygis.
- (148) Tai, kad sudarytas šis privatus susitarimas dėl atsiskaitymo, ir tai, kad išėjis atsirado tik sudarius šį susitarimą, yra įrodymas, kad sprendimas perduoti Riva šeimos turtą įmonei „Ilva“ vis dėlto buvo i) platesnio sandorio, kuriuo derinti privatūs Riva šeimos ir įmonės „Ilva“ interesai, dalis ir ii) Riva šeimos ir įmonės „Ilva“ (ne valstybės) susitarimo dalykas. Vertinant, ar pradinės Komisijos abejonės, kad pagal sandorį įmonei „Ilva“ bus suteiktas ekonominis pranašumas, ir kad sandoris yra priskirtinas valstybei, pasitvirtina, į tai reikia atsižvelgti.
- (149) Dėl Riva šeimos turto perdavimo įmonei „Ilva“ priskirtinumo valstybei Komisija atkreipia dėmesį, kad turtas perduotas vykdant platesnį Riva šeimos ir įmonės „Ilva“ sandorį. Dar kartą pažymima, kad nėra ginčijama, jog pradinis ketinimas perduodant Riva šeimos turtą įmonei „Ilva“ baudžiamajai bylai nesibaigus buvo toks, kokį nurodo Italijos institucijos. Vis dėlto, Riva šeima galutinį sprendimą priėmė sudarydama susitarimą dėl atsiskaitymo; įgyvendinant šį susitarimą, Riva šeimos laišku užsienio bankams nurodyta išmokėti lėšas ir taip faktiškai leista šias lėšas perduoti įmonei „Ilva“. Taigi Riva šeimos turto perdavimo įmonei „Ilva“ pagrindas yra privatus Riva šeimos ir įmonės „Ilva“ susitarimas dėl atsiskaitymo ir jis nėra priskirtinas valstybei.
- (150) Dėl ekonominio pranašumo Komisija taip pat pažymi, jog neatrodo, kad pagal susitarimą dėl atsiskaitymo su Riva šeima įmonė „Ilva“ gavo kokios nors naudos, kurios nebūtų galėjusi gauti įprastomis rinkos sąlygomis. Riva šeima turėjo motyvų pradėti derybas dėl atsiskaitymo, nes jai kilo rizika, kad nacionaliniam teisėjui patvirtinus visus įmonės „Ilva“ reikalavimus, ji turės atlyginti įmonei „Ilva“ iki [...] EUR žalą. Įmonei „Ilva“ savo ruožtu reikėjo gana skubiai padidinti likvidumą, kad galėtų finansuoti einamąją veiklą arba aplinkosaugos plane nustatytas valymo priemones. Todėl įmonė „Ilva“ sutiko ateityje nereikšti reikalavimų (kurie gali siekti iki [...] EUR) mainais už tai, kad jai bus pervesta apie 1,2 mlrd. EUR; dalį šios sumos sudarė Įstatymų galią turinčiame dekrete Nr. 1/2015 nurodytas Riva šeimos turtas. Toks elgesys atitinka faktą, kad apdairūs nuostolių

⁽⁶⁵⁾ Šiuo atžvilgiu verta paminėti, kad Riva šeimos turtas liko Riva šeimos narių bankų sąskaitose už Italijos ribų iki galutinio susitarimo dėl atsiskaitymo įforminimo 2017 m. birželio mėn.

norintys išvengti subjektai pirmenybę galbūt teiktų taikiam ginčo sprendimui o ne laukti, kol po ilgo teismo ginčo bus priimtas teisėjo ar arbitražo sprendimas. Atsižvelgiant į tai, nėra jokio pagrindo matyti, kad įmonės „Ilva“ ir Riva šeimos susitarimas dėl atsiskaitymo buvo sudarytas nesuderinus abiejų privačių šalių interesų. Todėl, kadangi įmonės „Ilva“ ir jos akcininkų susitarimas dėl atsiskaitymo iš esmės sudarytas įprastomis rinkos sąlygomis ir dėl jo įmonė „Ilva“ neįgijo jokio ekonominio pranašumo, perdavus Riva turtą, dėl kurio sudarytas šis bendras susitarimas dėl atsiskaitymo, joks ekonominis pranašumas įmonei „Ilva“ taip pat nesuteiktas.

- (151) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija mano, kad Riva šeimos turtą Įstatymų galią turinčiame dekrete Nr. 1/2015 nustatyta teisine forma perdavus įmonei „Ilva“, įmonei „Ilva“ nesuteiktas joks ekonominis pranašumas ir kad turto perdavimas nėra priskirtinas Italijos valstybei.

5.2.1.1. Išvada dėl 1 priemonės

- (152) Remdamasi pirmiau išdėstytais faktais, Komisija daro išvadą, kad įgyvendinta priemonė nepriskirtina valstybei. Kadangi SESV 107 straipsnio 1 dalyje nustatyti kriterijai taikomi kumuliatyviai, Komisija daro išvadą, kad 1 priemonė nėra valstybės pagalba.

5.2.2. 2 priemonė

5.2.2.1. Dėl valstybinių išteklių atsirandantis ekonominis pranašumas

- (153) Siekdama įvertinti, ar pagal 2 priemonę įmonei „Ilva“ suteiktas ekonominis pranašumas, Komisija pirmiausia išanalizavo 87 konstatuojamojoje dalyje išdėstytus Italijos argumentus dėl šios priemonės reguliuojamojo pobūdžio. Italija teigia, kad aptariamomis teisės aktų nuostatomis tiesiog įgyvendinamas bendras teisės principas, pagal kurį kreditų išankstinis atskaitymas yra leidžiamas, jei to reikia įmonės vertei ir jos turto valdymui išsaugoti.
- (154) Patvirtindama 2 priemonę, Italija beveik visoms nemokioms nacionalinės strateginės svarbos įmonėms, tokioms kaip „Ilva“, pritaikė išankstinio atskaitymo tvarką, kuri yra būdinga nemokumo procedūroms. Tai esminė bendrosios nemokumo teisės sistemos dalis, taikoma visoms Italijoje veikiančioms įmonėms, kurios tampa nemokiomis arba beveik nemokiomis (1942 m. kovo 16 d. *Regio decreto* Nr. 267 nustatyta *Legge Fallimentare* (žr. 92 konstatuojamąją dalį)).
- (155) Komisijos nuomone, kadangi Italija veikė kaip valstybinė reguliavimo institucija, o ne kaip investuotojas, 2 priemonei taikyti rinkos ekonomikos subjekto kriterijų nėra pagrindo⁽⁶⁶⁾. Kitaip tariant, patvirtindama 2 priemonę, Italija naudojosi jai suteiktais valstybiniais reguliavimo įgaliojimais, siekdama išsaugoti nemokumo riziką patiriančių įmonių turto vertę, o ne veikė kaip rinkos dalyvis. Iš tiesų pagal 2 priemonę Italija vienašališkai perskirstė įmonės „Ilva“ kreditorių pirmenybę, o privatus asmenys tokių veiksmų vykdyti negalėtų. Tik valstybė turi įgaliojimus nustatyti naujų reikalavimų pirmenybę prieš esamus reikalavimus (įskaitant viršesnę skolą), o privatus kreditoriai arba apskritai privatus asmenys tokių įgaliojimų neturi. Todėl 2 priemonei rinkos ekonomikos subjekto kriterijus netaikytinas.
- (156) Kadangi rinkos ekonomikos subjekto kriterijus netaikytinas, lemiamas kriterijus, pagal kurį nustatoma, ar pagal 2 priemonę suteikiamas pranašumas, yra ne tai, ar valstybė pagal priemonę gauna kuo didesnę grąžą, ar kuo labiau sumažina valstybinių išteklių nuostolius. Tačiau Komisijai vis tiek reikia įvertinti, ar pagal 2 priemonę dėl valstybinių išteklių suteikiamas kokios nors kitos formos pranašumas.
- (157) Tad tikimybės, kad valstybė susigrąžins kai kuriems valstybės subjektams priklausančias skolas, sumažėjimas naujai skolai suteikus išankstinio atskaitymo statusą tėra šalutinis aptariamų priemonių poveikis. Pagrindinis aptariamų įstatymo pakeitimų tikslas nebuvo panaikinti įmonės „Ilva“ skolą valstybei, taip įmonei „Ilva“ sukuriant palankesnes sąlygas, ir tokių pasekmių nesiekta. Italijos institucijos taip pat pažymėjo, kad paskolų išankstinio atsiskaitymo statusą taip pat galima suteikti pagal bendrojo nemokumo teisės aktus (92 konstatuojamoji dalis) ir kad yra surinkta empirinių įrodymų, jog po keleto 2010 m. įvykdytų reformų, kuriomis laipsniškai išplėsta iš anksto atskaitomų kreditų taikymo sritis, Italijoje įmonių nemokumo atvejais įmonėms pagal teismo prižiūrimus kompromisinius susitarimus kreditai teikiami vis dažniau⁽⁶⁷⁾. Teismas patvirtino, kad dėl reguliavimo priemonių

⁽⁶⁶⁾ 2012 m. birželio 5 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Komisija / EDF*, C-124/10 P, ECLI:EU:C:2012:318, 80–81 punktas.

⁽⁶⁷⁾ E. Brodi, L. Casolaro „Finanziamenti Alle Imprese in Crisi E Priorità Nel Rimborso: Gli Effetti Della Prededucibilità Nel Concordato Preventivo“; Italijos banko nereguliuojamus straipsnis Nr. 387, 2017 m. rugsėjo mėn.

atsirandantis neigiamas netiesioginis poveikis valstybės pajamoms nelaikomas valstybinių išteklių perdavimu, jeigu tai yra tokioms priemonėms būdinga savybė ⁽⁶⁸⁾. Todėl, kadangi galimas neigiamas poveikis valstybės kreditams, kurie buvo suteikti įmonei „Ilva“, yra būdinga Italijoje nemokumo bylose taikomos išankstinio atskaitymo tvarkos savybė, šios tvarkos negalima laikyti priemone, kuria įmonei „Ilva“ iš valstybinių išteklių suteikiamas ypatingas pranašumas.

5.2.2.2. Išvada dėl 2 priemonės

- (158) Komisija daro išvadą, kad įmonei „Ilva“ 2 priemone nesuteikiamas dėl valstybinių išteklių atsirandantis ekonominis pranašumas. Kadangi SESV 107 straipsnio 1 dalyje nustatyti kriterijai taikomi kumuliatyviai, Komisija daro išvadą, kad 2 priemonė nėra valstybės pagalba.

5.2.3. 3 priemonė

5.2.3.1. Valstybiniai ištekliai ir priskirtinumas valstybei

- (159) Nagrinėdama, ar priemonė yra valstybinės kilmės, Komisija pažymi, kad priemonę sudaro Ekonomikos ir finansų ministerijos suteikta paskolos garantija.
- (160) Kadangi valstybės narės sąvoka apima visų lygmenų valdžios institucijas, neatsižvelgiant į tai, ar jos yra nacionalinės, regioninės ar vietos, Komisija daro išvadą, kad priemonė yra priskirtina valstybei.
- (161) Valstybės garantijos kelia rizikos valstybės ištekliais, nes garantijų pareikalavus, lėšos išmokamos iš valstybės biudžeto. Dėl tos pačios priežasties (ir priešingai Italijos institucijų argumentams) net ir tada, kai už valstybės garantijas yra tinkamai atlyginama, joms naudojami valstybiniai ištekliai. Kaip paaiškinta toliau, Komisija šiuo atveju taip pat daro išvadą, kad Italijos valstybė neteko ir vis dar netenka išteklių, kurie būtų susikaupę, jei garantijos mokestis būtų didesnis ir atitiktų rinkos sąlygas, nes Italijos nustatytas garantijos mokestis yra mažesnis už rinkos mokestį. Vertinant valstybės garantijos sąlygas, įskaitant už ją nustatytą mokestį, galima neigti tik ekonominį pranašumą (kai garantijos sąlygos neatitinka rinkos sąlygų), bet ne valstybinių išteklių naudojimą – valstybiniai ištekliai neginčytinai naudojami. Todėl Komisija daro išvadą, kad pagal 3 priemonę valstybiniai ištekliai yra naudojami.

5.2.3.2. Ekonominis pranašumas

- (162) Pagal suformuotą jurisprudenciją, siekiant nustatyti, ar valstybės priemonė yra pagalba pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, be kita ko, būtina nustatyti, ar įmonė pagalbos gavėja įgijo ekonominį pranašumą, kurio ji įprastomis rinkos sąlygomis nebūtų įgijusi ⁽⁶⁹⁾.
- (163) Ekonominis pranašumas suteikiamas kaskart, kai valstybei ėmusis intervencinių veiksmų kitokiomis, o ne įprastomis rinkos sąlygomis, įmonės finansinė padėtis pagerėja ⁽⁷⁰⁾. Tačiau valdžios institucijos intervenciniais veiksmais jų naudos gavėjui nebūtinai suteikiamas pranašumas ir tokie veiksmai, jei vykdomi įprastomis rinkos sąlygomis, savaime nėra pagalba. Kitaip tariant, jeigu valdžios institucija elgiasi taip, kaip panašiomis aplinkybėmis elgtųsi apdairūs rinkos ekonomikos subjektas, valstybės pagalba neteikiama.
- (164) Šiuo atžvilgiu Italijos institucijos tvirtina, kad Italijos institucijos nustatė garantijos mokestį pagal [...] eksperto rekomendaciją ⁽⁷¹⁾. Pasak jų, atlygis už valstybės prisiimtą riziką atitinka atlygį, kurio būtų reikavę apdairūs rinkos ekonomikos subjektas ir garantija nesuteikia įmonei „Ilva“ ekonominio pranašumo.
- (165) Dėl 3 priemonės pastabas teikusios suinteresuotosios šalys savo ruožtu mano, kad rinkos ekonomikos subjektas nebūtų sutikęs su tokiomis finansinėmis sąlygomis. Ypač asociacija „WV Stahl“ prašo Komisijos nustatyti taikytiną rinkos normą ir susigrąžinti nesuderinamos pagalbos sumą, kurią sudaro šios rinkos normos ir Italijos institucijų įmonei „Ilva“ nustatytos faktinės normos skirtumas.

⁽⁶⁸⁾ 2001 m. kovo 13 d. Teisingumo Teismo sprendimas *PreussenElektra*, C-379/98, ECLI:EU:C:2001:160, 62 punktas. 1993 m. kovo 17 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Sloman Neptun Schiffahrts AG*, sujungtos bylos C-72/91 ir C-73/91, ECLI:EU:C:1993:97, 20 ir 21 punktai. Taip pat žr. 1998 m. gegužės 7 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Viscido ir kt.*, sujungtos bylos C-52/97, C-53/97 ir C-54/97, ECLI:EU:C:1998:209, 13 ir 14 punktus ir 1993 m. lapkričio 30 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Kirsammer-Hack*, C-189/91, ECLI:EU:C:1993:907, 17 ir 18 punktus, kuriuose pažymėta, jog tai, kad netaikomos tam tikros užimtumo teisės normos, nereiškia, kad perduodami valstybiniai ištekliai.

⁽⁶⁹⁾ 1999 m. birželio 29 d. Teisingumo Teismo sprendimas *DMT*, C-256/97, ECLI:EU:C:1999:332, 22 punktas.

⁽⁷⁰⁾ 1996 m. liepos 11 d. Teisingumo Teismo sprendimas *SFEI ir kt.*, C-39/94, ECLI:EU:C:1996:285, 60 punktas; 1999 m. balandžio 29 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Ispanija / Komisija*, C-342/96, ECLI:EU:C:1999:210, 41 punktas.

⁽⁷¹⁾ Žr. šio sprendimo 98 konstatuojamąją dalį.

- (166) Komisija norėtų preliminariai pažymėti, kad tuo metu, kai buvo suteikta aptariama valstybės garantija, įmonėje „Ilva“ vykdytos nemokumo procedūros. Dėl to pagal Gairių dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti (Sanavimo ir restruktūrizavimo gairės) ⁽⁷²⁾ 20 punkto c papunktį ją buvo galima laikyti sunkumų patiriančia įmone.
- (167) Pranešimo dėl garantijų 4.1 skirsnyje Komisija paaiškina, kad „finansinių sunkumų turinčioms įmonėms rinkos garantas, jeigu toks yra, garantijos suteikimo metu turėtų taikyti didelę priemonę dėl tikėtino išipareigojimų nevykdymo lygio. Jeigu tikimybė, kad paskolos gavėjas nesugebės grąžinti paskolos, tampa ypač didelė, tokia rinkos norma gali nebeegzistuoti, o išimtiniais atvejais garantijos pagalbos elementas gali pasirodyti esąs toks pat didelis, kaip suma, kurią iš tikrųjų padengia minėta garantija“ ⁽⁷³⁾. Tokios pačios pozicijos laikėsi ir Teisingumo Teismas; jis nurodė, kad tais atvejais, kai valstybė suteikia sunkumų patiriančiai įmonei banko paskolos garantiją „be tinkamo užmokesčio“, garantiją reikia laikyti pagalba, lygia paskolos garantijos sumai ⁽⁷⁴⁾.
- (168) Atsižvelgdama į tai, Komisija pirmiausia įvertino, ar šiuo atveju yra aplinkybių, kuriomis tikimybė, kad skolininkas negalės grąžinti paskolos, yra tokia didelė, kad visa garantuota paskola būtų laikoma pagalba. Sunkumų patirianti įmonė – tai įmonė, kuri patiria didelių ekonominių ir finansinių sunkumų ir kuri be valstybės intervencinių veiksmų artimiausiu arba vidutinės trukmės laikotarpiu beveik neabejotinai būtų priversta pasitraukti iš verslo. Tokiomis aplinkybėmis joks rinkos dalyvis greičiausiai neteiktų paskolos arba garantijos įmonei už jokiais palūkanas, todėl bet kokia valstybės paskola arba garantija tokiai įmonei iš esmės turėtų būtų laikoma pagalba, kurią sudaro visa (garantuotos) paskolos suma. Vis dėlto, šią pagrindinę prielaidą kiekvienu atveju reikia patikrinti atsižvelgiant į faktus ir, jei vyksta pagalbos gavėjo nemokumo procedūros, pagal atitinkamoje valstybėje narėje taikytinas nemokumo taisykles.
- (169) Dėl pastarojo aspekto Komisija pažymi, kad pagal Italijos didelių įmonių nemokumo teisės normas kiekvienai naujai paskolai, kuri buvo suteikta vykstant nemokumo procedūroms, suteikiama grąžinimo iš likviduojamos įmonės turto pirmenybė (it. *pre-deduzione*) prieš paskolas, suteiktas iki nemokumo paskelbimo. Be to, skirtingai nuo paskolų, suteiktų iki nemokumo paskelbimo, už paskolas, suteiktas vykstant nemokumo procedūroms, toliau skaičiuojamos palūkanos. Šiomis nuostatomis siekiama paskatinti galimus kreditorius paremti įmonę per jos nemokumo procedūras, kad būtų išsaugota jos turto ekonominė vertė, buvusi pradedant (pertvarkymo, pardavimo arba likvidavimo) procedūras.
- (170) Vien tai, kad tokios nuostatos yra, rodo, kad kai kuriais atvejais skolintojai sutinka suteikti naujų paskolų įmonėms, kuriose vykdomos nemokumo procedūros (t. y. sunkumų patiriančioms įmonėms).
- (171) Iš to taip pat galima suprasti, kad skolintojo arba garanto motyvai sudaryti sandorį su sunkumų patiriančiu skolininku gali būti kitokie negu įprastu verslo atveju. Kita vertus, abiem atvejais skolintojas arba garantas vertins tikimybę, kad skolininkas negalės grąžinti paskolos. Dar kita vertus, pirmiausia galima pabrėžti skolininkų netesybų tikimybę įprastomis verslo aplinkybėmis ir daugiau dėmesio skirti nuostoliui dėl paskolos arba garantijos sandorio šalies išipareigojimų neįvykdymo (toliau – LGD), jei tai skolininkai, kurie kuriuo nors etapu greičiausiai neįvykdys išipareigojimų.
- (172) Jeigu įmonėse vykdomos nemokumo procedūros, naujos paskolos LGD daugiausia priklausys nuo tikėtinės įmonės likvidavimo vertės, už kurią skolintojas pagal taikytinas išankstinio atskaitymo taisykles įgys pirmenybę į grąžinimą, nebent yra didelė tikimybė, kad įmonė bus sėkmingai restruktūrizuota savo jėgomis arba kad ją su jos išipareigojimais įsigys naujas investuotojas. Kai kuriais atvejais numatoma likvidavimo vertė gali būti žema, palyginti su įmonės iš anksto atskaitomų skolų suma. Tokiais atvejais įmonei gali būti sudėtinga gauti privatų finansavimą, ir yra labiau tikėtina, kad valstybės garantija suteiks pranašumą, lygų visai garantuotai sumai. Tačiau jeigu tikėtina likviduojamos įmonės turto vertė yra didelė, privatūs skolintojai (arba garantai) gali turėti verslo motyvų suteikti rizikingus kreditus.
- (173) Įmonės „Ilva“ turto pardavimo sėkmė rodo, kad, nepaisant įmonės ekonominių sunkumų, tęsiant veiklą įmonės „Ilva“ turto vertė išliko didelė; jos turtas iš tiesų parduotas už 1,8 mlrd. EUR. Turint galvoje įmonės „Ilva“ konkurencinius pranašumus, ši suma nelabai stebina: Taranto gamykla yra didžiausia integruota plieno gamykla Pietų Europoje, įmonės „Ilva“ gamyklos yra strategiškai išdėstytos prie svarbių importo ir eksporto kelių, netoli nuo antros pagal dydį Europos plieno rinkos centro (Italija).

⁽⁷²⁾ OLC 249, 2014 7 31, p. 1.

⁽⁷³⁾ OLC 155, 2008 6 20, p. 10.

⁽⁷⁴⁾ 2003 m. sausio 28 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Vokietija / Komisija*, C-334/99, ECLI:EU:C:2003:55, 138 punktas.

- (174) Neatitikimą tarp įmonės „Ilva“ turto rinkos vertės ir prastų jos ekonominių rezultatų galima paaiškinti keliomis specifinėmis šiuo atveju susiklosčiusiomis aplinkybėmis:
- a) dėl žalos aplinkai, kuri būtų daroma, jeigu įmonė išnaudotų visus gamybos pajėgumus ir naudotųsi dabartine aplinkos apsaugos įranga, gamyba administracinėmis priemonėmis apribota iki 6 mln. tonų, o ši riba daug mažesnė už visus gamybos pajėgumus. Pleno gamyklos, tokios kaip Taranto gamykla, yra itin imlios kapitalui ir patiria dideles fiksuotąsias sąnaudas, todėl tam, kad būtų pelningos, turi išnaudoti beveik visus savo pajėgumus. Kadangi įmonei „Ilva“ dėl pagrįstų aplinkos apsaugos priežasčių nustatyta viršutinė gamybos riba, neišvengiamai sumažėjo jos pelningumas. Tačiau, įgyvendinusi reikiamas aplinkos apsaugos investicijas, įmonė „Ilva“ gali grįžti prie optimesnių gamybos lygių. Tuo paaiškinama, kodėl įmonės „Ilva“ turtas galimų investuotojų, pasirengusių įgyvendinti reikiamas investicijas, požiūriu išliko vertingas;
 - b) įmonėje „Ilva“ penkeriems metams – iš pradžių dėl aplinkos apsaugos problemų, vėliau dėl finansinių sunkumų – įvestas nepaprastasis administravimas. Kadangi įmonės „Ilva“ turtas kelerius metus buvo naudojamas ne įprastomis rinkos sąlygomis, įmonė patyrė finansinių sunkumų, tačiau tai nereiškia, kad įprastomis rinkos sąlygomis ir pasinaudojus reikiamomis privačiomis investicijomis to paties turto nebūtų galima eksploatuoti pelningai.
- (175) Įmonės „Ilva“ finansinių sunkumų priežastys buvo žinomos ilgą laiką. Kadangi šios priežastys nebuvo susijusios su įmonės „Ilva“ turto verte, jos nesutrukdė rinkos dalyviams reikšti susidomėjimą dėl įmonės „Ilva“ turto įsigijimo ne tik per neseniai vykdytą pardavimo procesą, bet ir gerokai iki to laiko ⁽⁷⁵⁾.
- (176) Vadinas, dar 2015 m. balandžio mėn., kai suteikta valstybės garantija, įmonės „Ilva“ turtą būtų buvę galima tikėtis parduoti arba likviduoti už gana didelę kainą. Kadangi, remiantis Italijos didelių įmonių nemokumo teisės aktais, naujos paskolos atskaitomos iš anksto, ši likviduojamos įmonės turto pardavimo kaina būtų panaudota naujoms paskoloms grąžinti pirmumo tvarka (arba šių paskolų garantijoms, jei jų būtų pareikalauta). Remiantis Italijos institucijų pateikta informacija, suteikiant 3 priemonę buvo numatyta tokia įmonės „Ilva“ skolų grąžinimo eilės tvarka ⁽⁷⁶⁾:

1 diagrama

2015 m. balandžio mėn. įmonės „Ilva“ skolos grąžinimo eilės tvarka

[...]

- (177) Atsižvelgdama į skirtumą tarp nagrinėjamos garantuotos paskolos (400 mln. EUR) ir kitų tokios pačios arba didesnės grąžinimo pirmenybės paskolų sumos (apie [...] EUR) ir įmonės „Ilva“ likviduojamo turto vertės (1,8 mlrd. EUR, jei remiamasi per neseniai vykusį pardavimo procesą didžiausią kainą pasiūliusio konkurso dalyvio kaina), Komisija daro išvadą, kad įmonės „Ilva“ sunkumų laikotarpiu rinkos ekonomikos subjektas galėjo suteikti paskolą arba garantiją už tinkamo dydžio palūkanų normą.
- (178) Šią išvadą patvirtina tai, kad įmonė „Ilva“ per nemokumo procedūras išsaugojo galimybę naudotis privačių subjektų finansavimu. Tuo metu, kai suteikta valstybės garantija (2015 m. balandžio mėn. pabaigoje), įmonė „Ilva“ turėjo bent tris privačių bankų suteiktas kredito linijas: [...] EUR banke [...] ⁽⁷⁷⁾, [...] EUR banke [...] ir [...] EUR banke [...]. Šie kreditai – faktoringo linijos, kurioms būdinga kitokio pobūdžio rizika negu Italijos valstybės garantuoti 400 mln. EUR paskolai. Vis dėlto, tai, kad šios kredito linijos suteiktos, yra papildomas požymis, kad įmonės „Ilva“ padėtis nebuvo tokia, kad joks kreditorius už jokiais palūkanas nenorėtų finansuoti įmonės veiklos.
- (179) Remiantis pirmiau išdėstytais įrodymais, darytina išvada, kad šiuo atveju nėra aplinkybių, dėl kurių pagalbos gavėjo galimybę gauti privatų finansavimą būtų galima atmesti ir kiekvienos valstybės paskolai arba garantijai būdingus pagalbos aspektus reikėtų laikyti valstybės pagalba, lygia visai paskolos arba garantijos sumai.

⁽⁷⁵⁾ Remiantis spaudos pranešimais, įmonės „ArcelorMittal“, „Marcegaglia“ ir „Arvedi“ – visos jos yra plieno gamintojos – dar 2014 m. rudenį išreiškė susidomėjimą dėl įmonės „Ilva“ turto įsigijimo. Žr. <http://www.ilsol24ore.com/art/impresa-e-territori/2014-11-13/ilva-decisivo-ruolo-stato-063904.shtml?uud=ABDP2MDC>.

⁽⁷⁶⁾ Italijos institucijos pateikė šią informaciją remdamosi vidaus analize, kurią atliko įmonė „Ilva“ ir jos finansiniai patarėjai, nedarant įtakos Milano teismo galutinėms išvadoms dėl kiekvienos skolos grąžinimo eiliškumo.

⁽⁷⁷⁾ Pradėjus įmonės „Ilva“ nemokumo procedūras, bankas [...] sumažino kredito liniją iki [...] jos pradinės [...] EUR sumos.

- (180) Vėliau Komisija įvertino, ar pagal valstybės garantijos, suteiktos įmonės „Ilva“ 400 mln. EUR paskolai, finansines sąlygas pakankamai atlyginta už valstybės prisiimtą riziką. Šiuo atžvilgiu Komisija primena pranešimo dėl garantijų nuostatas: „finansinių sunkumų turinčioms įmonėms rinkos garantas, jeigu toks yra, garantijos suteikimo metu turėtų taikyti didelę priemoną dėl tikėtino išpareigojimų nevykdymo lygio“.
- (181) Šiuo atveju valstybės garantija suteikta už 3,12 % metinį mokestį. Šis mokestis nustatytas remiantis [...] nuomone.
- (182) Priešingai Italijos institucijų argumentams, Komisija mano, kad [...] nuomonėje tinkamai neįvertinta tai, kokio atlygio apdairus rinkos ekonomikos subjektas būtų prašęs mainais už garantiją, nes [...] nuomonėje nepakankamai įvertinta tikimybė, kad garantijos gali būtų pareikalauta ir kad, jos pareikalavus, ji gali būti grąžinta. Iš tikrųjų visoje [...] nuomonėje remiamasi klaidinga prielaida, kad įmonei „Ilva“ suteikta 400 mln. EUR paskola bus perduota naujai įmonei (toliau – „NewCo“), naudosiančiai įmonės „Ilva“ turtą geresnėmis sąlygomis. [...] nuomonėje nuodugnai įvertintas hipotetinės įmonės „NewCo“ kreditingumas ir, remiantis apskaičiuotaisiais įmonės „NewCo“ kredito įvertinimo balais, padaryta išvada, kad Italijos valstybė turėtų nustatyti 1,53–3,12 % intervalą atitinkantį garantijos mokestį. Tačiau tuo metu, kai garantija suteikta, priešasčių daryti prielaidą, kad 400 mln. EUR paskola bus savaime perduota hipotetiniam naujam įmonės „Ilva“ turto savininkui, nebuvo ⁽⁷⁸⁾. Šiuo atžvilgiu Italijos institucijos turėjo įvertinti įmonės „Ilva“ (ne hipotetinio įgijėjo) kreditingumą ir paskolos LGD vertinti remiantis juo.
- (183) Kadangi [...] nuomone nebuvo galima remtis vertinant, ar Italijos valstybės nustatytas mokestis yra tinkamas atlygis už riziką, Komisija turėjo ieškoti lyginamųjų palūkanų normų, kurios būtų taikomos panašoje padėtyje kaip įmonė „Ilva“ esančioms įmonėms. Laikydamosi suformuotos, naujausios sprendimų dėl įmonių, kuriose vykdomos nemokumo procedūros ir kurios yra skirtos parduoti, praktikos ⁽⁷⁹⁾, Komisija mano, kad neturint alternatyvių kredito reitingų ir atsižvelgiant į tai, kad įmonė „Ilva“ laikytina sunkumų patiriančia įmone, įmonės „Ilva“ reitingas geriausiu atveju yra CCC (taip pat žr. 189 konstatuojamąją dalį). Todėl Komisija iš duomenų bazės *S&P Capital IQ Platform* ⁽⁸⁰⁾ surinko finansinius 3 priemonės suteikimo datos duomenis apie kredito išpareigojimų nevykdymo sandorių maržas, taip pat apie CCC+, D arba SD reitingo įmonių obligacijų pelningumą.
- (184) Kredito išpareigojimų nevykdymo apsekitimo sandoris (toliau – CDS) yra finansinis apsekitimo sandoris, pagal kurį CDS pardavėjas atlygina pirkėjui (dažniausiai atitinkamos paskolos kreditoriui), jeigu paskolos išpareigojimais nevykdomi (skolininkas jų nevykdo). Kitaip tariant, CDS pardavėjas apdraudžia pirkėją nuo išpareigojimų pagal tą pačią bazinę paskolą nevykdymo. Pati ši priemonė suteikia labai svarbių duomenų, koks būtų rizikos priedas ir (arba) garantijos mokestis, jei rinkos dalyviui reikėtų apdrausti paskolos išpareigojimų nevykdymo riziką. Iš 2015 m. gegužės mėn. surinktų duomenų apie 11 stebėtų atvejų matyti, kad dešimties metų termino CDS maržos svyravo nuo 6,3 iki 277,7 %, tad vidutinė maržos vertė buvo 17,6 %.
- (185) Obligacijų pajamingumas aiškiai parodo „visas“ įmonės skolinimosi sąnaudas, tiksliau tai yra procentais išreikštas palūkanų normų ir garantijos mokestis, sudėjus kartu. Iš 2015 m. gegužės mėn. surinktų duomenų apie 8 stebėtus atvejus matyti, kad dešimties metų trukmės obligacijų palūkanų normos buvo 5,3–35,6 %, tad vidutinė jų vertė buvo 17,0 %. Duomenų apie 25 metų trukmės obligacijas rasta tik dviem atvejais – tais atvejais palūkanų norma sudarė 14,2 %.
- (186) Iš analizuotų duomenų matyti, kad dėl valstybės garantijos CCC+, D arba SD reitingą turinčių įmonių finansavimo išlaidos 3 priemonės suteikimo metu buvo daug didesnės už įmonės „Ilva“ išlaidas. Iš tiesų įmonei „Ilva“ pavyko gauti paskolą, kurios visa kaina ([...] palūkanų norma + 3,12 % garantijos mokestis) sudarė [...], o iš rinkos rodiklių matyti, kad tuo pačiu laikotarpiu sąnaudos būtų siekusios beveik 17 %.
- (187) Atlikus šį tikimybės patikrinimą nustatyta, kad 3 priemonę sudaranti valstybės garantija įmonei „Ilva“ suteiktas ekonominis pranašumas, kurio įmonė „Ilva“ rinkos sąlygomis nebūtų įgijusi. Ši išvada atitinka konkurentų nuomonę (žr. 118 konstatuojamąją dalį). Nustačius, kad ekonominis pranašumas, kurio rinkos sąlygomis nebūtų, suteiktas, jį reikia kiekybiškai įvertinti.

⁽⁷⁸⁾ Paskola iš tikrųjų nebus perduota įmonės „Ilva“ turto įgijėjai įmonei „ArcelorMittal“.

⁽⁷⁹⁾ Žr. *ex multis* ir naujausius Komisijos galutinius sprendimus bylose SA.38544 *Kem One* (2015 m. liepos 28 d.), SA.38545 *Mory Global* (2015 m. lapkričio 6 d.), SA.38644 *Brandt Groupe* (2016 m. kovo 21 d.).

⁽⁸⁰⁾ <https://www.capitaliq.com>

- (188) Kaip paaiškinta pirmiau, Komisijai pavyko surinkti tam tikrų duomenų apie to laikotarpio garantijų rinkos įkainius. Tačiau šie duomenys surinkti apie įmones, kurios nevisiškai panašios į įmonę „Ilva“, ir apie finansines priemones, kurios skiriasi nuo įmonės „Ilva“ gautos paskolos ir garantijos, todėl pačios nėra tinkamas lyginamasis standartas, kad būtų galima su reikalingu tikslumu nustatyti atitinkamos garantijos palūkanų normą. Atliekant tyrimą, taip pat nerasta duomenų apie esamų paskolų su valstybės garantija ar be jos, kurios būtų panašaus pobūdžio į įmonės „Ilva“ paskolą, palūkanų normas ar tokių paskolų garantijų rinkos įkainius. Pranešime dėl garantijų nurodoma, kad tokiais atvejais galima su garantijos suteikimu susijusį pranašumą (atitinkantį galimą pagalbos elementą) reikėtų apskaičiuoti iš konkrečios rinkos palūkanų normos, kurią pagalbos gavėjas būtų turėjęs mokėti, jei nebūtų garantijos, atėmus palūkanų normą, kuri taikyta dėl valstybės garantijos, ir atsižvelgus į visas sumokėtas įmokas.
- (189) Komisija mano, kad, siekiant įvertinti rinkos sąlygas atitinkančių aptariamų paskolos palūkanų normų pakaitinį rodiklį, taip pat būtų protinga atsižvelgti į 2008 m. komunikatą dėl orientacinių ir diskonto normų nustatymo. Šiuo atžvilgiu įmonės „Ilva“ kreditingumas (reitingas) yra mažiausias iš penkių galimų 2008 m. komunikate nurodytų reitingų „Blogas ir (arba) finansiniai sunkumai (CCC ir žemiau)“. Be to, paskola nebuvo užtikrinta jokių įkaitu, kuriuo skolintojams (arba garantui) būtų suteikta pakankamai likvidi, galbūt perduodama ir iš karto vykdoma teisė į įmonės „Ilva“ turtą, jei išsipareigojimai nebūtų vykdomi. Tuo remdamasi Komisija laikosi nuomonės, kad 3 priemonę sudarančios paskolos su garantija rinkos palūkanų normą reikia apskaičiuoti prie atitinkamos bazinės palūkanų normos pridėjus 1 000 bazinių punktų, kaip nustatyta 2008 m. komunikate.
- (190) Dėl tinkamos bazinės normos pažymėtina, kad 2008 m. komunikate rekomenduojama naudoti 1 metų pinigų rinkos normas (t. y. Italijos atveju 1 metų EURIBOR palūkanų normą), tačiau Komisija pasilieka teisę naudoti trumpesnius arba ilgesnius tam tikriems atvejams pritaikytus terminus. Šiuo atveju Komisija mano, kad labai ilgas 400 mln. EUR paskolos, kuriai suteikta valstybės garantija, terminas yra pateisinama priežastis pasirinkti šį ilgą terminą atitinkančią bazinę palūkanų normą. Todėl Komisija nusprendžia taikyti apskaitinio sandorių palūkanų normą, atitinkančią vidutinį svertinį garantuotos paskolos laikotarpį. Kadangi pagal 400 mln. EUR paskolos grąžinimo pobūdį vidutinis svertinis paskolos laikotarpis yra 14,86 metų, tinkama bazinė norma turėtų būti 15 metų apskaitinio sandorių palūkanų norma. 2015 m. gegužės 27 d., t. y. tuo metu, kai trys privatus skolintojai suteikė 400 mln. EUR paskolą, 15 metų trukmės apskaitinio sandorių palūkanų norma buvo 1,18 % ⁽⁸¹⁾. Vadinas, pagal 2008 m. komunikatą rinkos palūkanų norma yra 1,18 % + 1 000 bazinių punktų, t. y. 11,18 %.
- (191) Paskolos teikiamo pranašumo, susijusio su valstybės suteikta garantija, sumą reikia apskaičiuoti apskaičiuojant skirtumą tarp i) 190 konstatuojamojoje dalyje paaiškinta tvarka apskaičiuotos paskolos pagrindinei daliai taikomos palūkanų normos ir ii) visos garantuotos paskolos finansinių sąnaudų, apskaičiuotų sudėjus bankų pagrindinei paskolos daliai taikomą palūkanų normą ir valstybės taikomą garantijos mokesť, kuris apskaičiuojamas ir mokamas už laikotarpį, kuriuo įmonei „Ilva“ leista naudotis suteiktomis lėšomis.

5.2.3.3. Atrankumas

- (192) 3 priemonę sudaranti valstybės garantija yra *ad hoc* paramos priemonė, suteikta vienai įmonei – įmonei „Ilva“. Pati 3 priemonė yra atrankioji.

5.2.3.4. Išvada dėl 3 priemonės

- (193) Kadangi 3 priemonė atitinka visus SESV 107 straipsnio 1 dalyje išdėstytus kriterijus, Komisija daro išvadą, kad tai yra valstybės pagalba, o jos sumą galima nustatyti pagal 191 konstatuojamojoje dalyje aprašytą metodiką.

5.2.4. 4 priemonė

- (194) Sprendime pradėti tyrimą Komisija laikėsi pirminės nuomonės, kad įmonių „Fintecna“ ir „Ilva“ susitarimas dėl atsiskaitymo priskirtinas valstybei ir kad jam naudojami valstybiniai ištekliai. Komisija taip pat išreiškė abejonių dėl to, ar 2015 m. kovo mėn., iškart po to, kai įmonė „Ilva“ paskelbta nemokia, sutikdama tartis dėl ilgai trukusio ginčo sprendimo, įmonė „Fintecna“ priėmė racionalų sprendimą ir ar racionalus rinkos ekonomikos subjektas panašiomis aplinkybėmis būtų priėmęs tokį pat sprendimą.
- (195) Atsižvelgdama į pastabas, gautas per oficialų tyrimą, Komisija pirmiausia įvertino, ar sprendimas sudaryti susitarimą dėl atsiskaitymo rinkos dalyvio požiūriu iš tiesų buvo racionalus, t. y. ar šiuo sprendimu įmonei „Ilva“ suteikiamas ekonominis pranašumas.

⁽⁸¹⁾ Remiantis duomenų bazeje S&P Capital IQ Komisijos surinktais duomenimis.

5.2.4.1. Ekonominis pranašumas

- (196) Kaip jau pažymėta 163 konstatuojamojoje dalyje, dėl valdžios institucijos intervencinių veiksmų naudos gavėjui nebūtinai suteikiamas pranašumas ir tai nebūtinai yra pagalba, jeigu intervencinių veiksmų imamasi įprastomis rinkos sąlygomis, t. y. jeigu valdžios institucijos veiksmai atitinka rinkos ekonomikos subjekto veiksmus, kurių šis imtųsi susiklosčius panašiai padėčiai.
- (197) Pirmiausia, atlikdama nuodugnų įvertinimą, Komisija vertino, kokiomis aplinkybėmis įmonė „Fintecna“ po ilgo laikotarpio priėmė sprendimą tartis dėl ilgai trukusio ginčo sprendimo su įmone „Ilva“ ir sumokėti 156 mln. EUR. Priimdama šį sprendimą sudaryti susitarimą dėl atsiskaitymo, įmonė „Fintecna“ turėjo atsižvelgti į tuo metu, kai ji priėmė sprendimą sudaryti susitarimą dėl atsiskaitymo, buvusią ekonominę padėtį, rizikos lygį ir būsimus lūkesčius ⁽⁸²⁾.
- (198) Šiuo atžvilgiu Komisija atkreipia dėmesį, kad valstybei, kaip pardavėjai, iškilę ir valstybės iki privatizavimo priimti įsipareigojimai pagal šį principą neginčytini ir kad sutikdama pagal susitarimą dėl atsiskaitymo sumokėti 156 mln. EUR sumą įmonė „Fintecna“, kaip apdairi kreditorė, 2011 m. įvertino savo riziką, susijusią su įmone „Ilva“, o 2014 m. ją pakoregavo. Atlikus skaičiavimus, nustatyta, kad jos riziką sudarė [...] EUR, t. y. 2014 m. pakoreguota [...] EUR suma. Siekdama tinkamai įvertinti teisinę riziką, įmonė „Fintecna“ užsakė dvi teises nuomones, kuriose abiejose atskirai patvirtinta, kad 156 mln. EUR yra priimtina suma, atitinkanti didžiausią privatizavimo sutartyje nustatytą ribą ([...] EUR be palūkanų arba [...] EUR su palūkanomis) ir apskaičiuotąją galimą riziką (2014 m. [...] EUR).
- (199) Vadovaudamasi Įstatymų galią turinčiu dekretu Nr. 1/2015, kuriame abi šalys paskatintos tartis, įmonė „Fintecna“ nusprendė sudaryti susitarimą dėl atsiskaitymo. Kadangi aktualų rizikos įmonės „Ilva“ nemokumo atveju įvertinimą atliko nepriklausomi teisės konsultantai, vien tai, kad įmonė „Fintecna“ nusprendė tartis tik tada, o ne prieš priimant įstatyminių dekretą, nekeičia išvados, kad sprendimas tartis yra racionalus sprendimas, kurį panašiu atveju būtų priėmus racionalus rinkos ekonomikos subjektas. Iš tiesų apdairus ir nuostolių norintis išvengti veiklos vykdytojas gali pasirinkti spręsti ginčą taikiai, o ne laukti, kol po ilgai trukusio teismo ginčo bus priimtas teisėjo arba arbitražo sprendimas, jei dėl jo įsipareigojimų klausimų nekyla ir jei jo rizika gali būti [...]–[...] didesnė negu atsiskaičius iš karto. Susitarimo dėl atsiskaitymo nukėlimas dar vėlesniam laikui įmonei „Fintecna“ vargu ar būtų buvęs finansiškai naudingesnis.
- (200) Atsižvelgdama į tai, kad įmonės „Fintecna“ veiksmai atitinka racionalaus rinkos ekonomikos subjekto elgseną ir kad iš veiksmų eigos iki sprendimo priėmimo matyti, kad įmonė „Fintecna“ apdairiai įvertino galimo atsiskaitymo su įmone „Ilva“ sumą, Komisija daro išvadą, kad sumokėti mažiau negu nurodyta savose sąmatose yra pagrįstas susitarimą dėl atsiskaitymo sudarančio privataus rinkos dalyvio sprendimas ir dėl jo pranašumas įmonei „Ilva“ nesuteikiamas.

5.2.4.2. Išvada dėl 4 priemonės

- (201) Komisija įrodė, kad 4 priemone ekonominis pranašumas įmonei „Ilva“ nesuteikiamas. Kadangi SESV 107 straipsnio 1 dalyje nustatyti kriterijai taikomi kumuliatyviai, Komisija daro išvadą, kad 4 priemonė nėra valstybės pagalba.

5.2.5. 5 priemonė

5.2.5.1. Valstybiniai ištekliai ir priskirtinumas valstybei

- (202) Nagrinėdama, ar priemonė yra valstybinė, Komisija pažymi, kad priemonę sudaro Ekonomikos ir finansų ministerijos iš valstybės biudžeto valstybinių išteklių suteikta paskola.
- (203) Kadangi valstybės narės sąvoka apima visų lygmenų valdžios institucijas, neatsižvelgiant į tai, ar jos yra nacionalinės, regioninės ar vietos, Komisija daro išvadą, kad priemonė yra priskirtina valstybei ir kad jai naudoti valstybiniai ištekliai.

5.2.5.2. Ekonominis pranašumas

- (204) Pastabose dėl sprendimo pradėti tyrimą asociacija „WV Stahl“ prašo Komisijos užtikrinti, kad palankesnėmis negu rinkos sąlygomis suteiktų paskolų forma įmonei „Ilva“ skirta valstybės pagalba (nustatytos palūkanų normos ir to meto, kai paskolos suteiktos, rinkos palūkanų normos (žr. 120 konstatuojamąją dalį) skirtumas) būtų operatyviai susigrąžinta. Nagrinėdama, ar 5 priemone suteiktas ekonominis pranašumas, Komisija mano, kad, nepaisant faktinių abiejų priemonių skirtumų, galima remtis tais pačiais argumentais, kaip dėl 3 priemonės.

⁽⁸²⁾ 2007 m. kovo 29 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Scott / Komisija*, T-366/00, ECLI:EU:T:2012:649, 158 punktas.

- (205) Pirmas faktinis skirtumas yra tai, kad 5 priemonė yra valstybės paskola, o 3 priemonė – sindikuotos paskolos valstybės garantija. Tačiau šis faktinis skirtumas neturi įtakos 166–179 konstatuojamosiose dalyse išdėstytiems argumentams, kurie vienodai tinka ir paskolai, ir garantijai.
- (206) Antrasis faktinis skirtumas yra suteikimo data: 3 priemonės – 2015 m. balandžio 30 d., 5 priemonės – 2015 m. gruodžio 15 d. Tačiau Komisija mano, kad 166–179 konstatuojamosiose dalyse išdėstyti argumentai tinka ir 5 priemonės suteikimo datai: 2015 m. gruodžio mėn. vis dar buvo galima tikėtis, kad įmonės „Ilva“ turto likvidacinė vertė bus didelė. Palyginti su 2015 m. balandžio mėn., bendra iš anksto atskaitomų reikalavimų suma padidėjo 400 mln. EUR (t. y. 3 priemonės suma) ir pasiekė iš viso apie [...] EUR – ši suma vis dar buvo daug mažesnė už numatomą 1,8 mlrd. EUR likviduojamos įmonės turto vertę. Be to, pagal įstatymų galią turintį dekretą Nr. 191/2015 5 priemonei suteikta didesnė grąžinimo pirmenybė už kitus iš anksto atskaitomus reikalavimus, kaip parodyta 2 diagramoje, dėl to galimas 5 priemonės LGD padidėjo.

2 diagrama

2015 m. gruodžio mėn. įmonės „Ilva“ skolos grąžinimo eilės tvarka

[...]

- (207) Turint galvoje tai, kas išdėstyta, paskolos LGD vis dar buvo gana didelis, tad Komisija daro išvadą, kad su rizikingais kreditais įpratęs dirbti privatus skolintojas suteikdamas paskolą įmonei „Ilva“ galėjo turėti verslo motyvų.
- (208) Kaip 3 priemonės atveju, Komisija įvertino, ar pagal valstybės paskolos finansines sąlygas atlygis už valstybės prisiimtą riziką buvo pakankamas. Dėl tos pačios priežasties, kaip 3 priemonės atveju, Komisija mano, kad [...] nuomonė nėra tinkamas metodas nustatyti, ar valstybės nustatyta metinė palūkanų norma (2,94 %) yra tinkama. Todėl, kaip 3 priemonės atveju, Komisija surinko panašius viešus (CDS maržų ir obligacijų pajamingumo) duomenis iš duomenų bazės *S&P Capital IQ Platform*⁽⁸³⁾, tik atitinkančius 5 priemonės suteikimo datą.
- (209) Iš 2015 m. gruodžio mėn. surinktų duomenų apie 14 stebėtų atvejų matyti, kad penkerių metų trukmės CDS maržos svyravo nuo 6,2 iki 300,5 %, tad vidutinė jų vertė buvo 44,1 %, o vienerių metų trukmės CDS maržos svyravo nuo 3,0 iki 648 %, tad vidutinė jų vertė buvo 32,7 %.
- (210) Iš 2015 m. gruodžio mėn. surinktų duomenų apie 31 stebėtą atvejį matyti, kad dešimties metų trukmės obligacijų palūkanų normos svyravo nuo 2,2 iki 99,0 %, tad vidutinė trejų metų trukmės obligacijų palūkanų norma buvo 17,6 %.
- (211) Išanalizavus duomenis matyti, kad dėl valstybės intervencinių veiksmų CCC+, D arba SD reitingą turinčių įmonių finansavimo sąnaudos 5 priemonės suteikimo metu buvo daug didesnės už įmonės „Ilva“ patirtas valstybės suteikto finansavimo sąnaudas. Įmonei „Ilva“ suteiktos paskolos metinė palūkanų norma buvo 2,94 %, nors iš rinkos rodiklių matyti, kad bendros to laikotarpio sąnaudos buvo daug didesnės.
- (212) Kaip 3 priemonės atveju, atlikus tikimybės patikrinimą nustatyta, kad 5 priemonę sudarančia valstybės paskola įmonei „Ilva“ suteikiamas ekonominis pranašumas, kurio įmonė „Ilva“ rinkos sąlygomis nebūtų įgijusi. Nustačius, kad ekonominis pranašumas, kurio rinkos sąlygomis nebūtų, suteiktas, jį reikia įvertinti kiekybiškai.
- (213) Vadovaudamasi tais pačiais argumentais, kaip dėl 3 priemonės *mutatis mutandis*, Komisija nusprendė taip pat atsižvelgti į 2008 m. komunikatą. Taip Komisija galėjo nustatyti tinkamą rinkos palūkanų normą ir kiekybiškai įvertinti be įkaito už 10,06 % palūkanų normą (ji apskaičiuota sudėjus bazinę 0,06 % normą, atitinkančią 2015 m. gruodžio 15 d. 1 metų EURIBOR palūkanų normą, ir 1 000 bazinių procentinių punktų) suteiktai paskolai būdingą pagalbos elementą.
- (214) Norint apskaičiuoti pranašumo, susijusio su 5 priemonę sudarančia valstybės paskola, dydį, reikia apskaičiuoti skirtumą tarp i) 213 konstatuojamojoje dalyje paaiškinta tvarka apskaičiuotos pagrindinei paskolos daliai taikytos palūkanų normos ir ii) faktinės palūkanų normos, kurią turėjo mokėti įmonė „Ilva“ ir kuri buvo apskaičiuota ir taikyta laikotarpiu, kurį įmonė „Ilva“ galėjo naudotis suteiktomis lėšomis.

5.2.5.3. Atrankumas

- (215) 5 priemonę sudaranti valstybės paskola yra *ad hoc* paramos priemonė, suteikta vienai įmonei – įmonei „Ilva“. Pati 5 priemonė yra atrankioji.

⁽⁸³⁾ <https://www.capitaliq.com>

5.2.5.4. Išvada dėl 5 priemonės

- (216) Kadangi 5 priemonė atitinka visus SESV 107 straipsnio 1 dalyje išdėstytus kriterijus, Komisija daro išvadą, kad tai yra valstybės pagalba, kurios sumą galima nustatyti pagal 214 konstatuojamojoje dalyje aprašytą metodiką.

5.3. Pagalbos neteisėtumas

- (217) Pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį 3 ir 5 priemonės yra valstybės pagalba, įgyvendinta prieš tai neinformavus Komisijos ir pažeidžiant SESV 108 straipsnio 3 dalį. Dėl to šios priemonės įgyvendintos neteisėtai.

5.4. Pagalbos suderinamumas su vidaus rinka

- (218) Draudimas teikti valstybės pagalbą nėra nei absoliutus, nei besąlyginis. Pirmiausia pažymėtina, kad SESV 107 straipsnio 2 ir 3 dalys yra teisinis pagrindas, kuriuo remiantis tam tikrų rūšių pagalbą galima laikyti suderinama su vidaus rinka. Kadangi, Italijos institucijų nuomone, nagrinėjamos priemonės nėra valstybės pagalba, Italijos institucijos nepateikė jokių argumentų dėl jų suderinamumo.
- (219) Todėl Komisija pati įvertins, ar įmonei „Ilva“ suteiktas valstybės pagalbos priemonės, t. y. 3 ir 5 priemonės, remiantis kuriuo nors iš galimų teisinių pagrindų galima paskelbti suderinamomis su vidaus rinka.
- (220) Komisija pažymi, kad 107 straipsnio 2 dalyje išdėstytos nukrypti leidžiančios nuostatos akivaizdžiai netaikytinos. Iš šio straipsnio 3 dalies išdėstytų nukrypti leidžiančių nuostatų galėtų būti naudingi tik a ir c punktai. Remiantis a punktu, su vidaus rinka suderinama gali būti laikoma pagalba, skirta regionų, kuriuose yra neįprastai žemas gyvenimo lygis arba didelis nedarbas, ekonominei plėtrai skatinti. Remiantis c punktu, su vidaus rinka suderinama gali būti laikoma pagalba, skirta tam tikros ekonominės veiklos rūšių arba tam tikrų ekonomikos sričių plėtrai skatinti, jei ji netrikdo prekybos sąlygų taip, kad prieštarautų bendram interesui.
- (221) Dėl SESV 107 straipsnio 3 dalies a punkto pažymėtina, kad plieno sektoriuje veikiančios įmonės, tokios kaip įmonė „Ilva“, pagal Gairių dėl regioninės valstybės pagalbos ⁽⁸⁴⁾ 9 punktą negali gauti regioninės pagalbos. Todėl nagrinėjamos priemonės šio teisinio pagrindo taikyti negalima.
- (222) Dėl SESV 107 straipsnio 3 dalies c punkto pažymėtina, kad Komisija nemato galimybės vertinamoms priemonėms pritaikyti kokią nors sistemą ar gaires dėl 107 straipsnio 3 dalies taikymo. Ypač pažymėtina, kad plieno sektoriuje veikiančios įmonės, tokios kaip įmonė „Ilva“, pagal Gairių dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti ⁽⁸⁵⁾ 18 punktą negali gauti sanavimo ir restruktūrizavimo pagalbos. Kadangi pagal Gairių dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms ne finansų įmonėms sanuoti arba restruktūrizuoti 20 punkto c papunktį įmonė galima laikyti sunkumų patiriančia įmone, pagal Valstybės pagalbos aplinkos apsaugai ir energetikai gairių ⁽⁸⁶⁾ 16 punktą įmonė „Ilva“ taip pat negali gauti aplinkos apsaugos pagalbos.
- (223) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija daro išvadą, kad įmonei „Ilva“ suteiktos valstybės pagalbos priemonės yra nesuderinamos su vidaus rinka.

5.5. Su vidaus rinka nesuderinamos valstybės pagalbos susigrąžinimas

- (224) Pagal SESV ir nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką Komisija nustačiusi, kad pagalba yra nesuderinama su vidaus rinka, gali nuspręsti, kad atitinkama valstybė privalo ją panaikinti arba pakeisti ⁽⁸⁷⁾. Teismas taip pat ne kartą konstatavo, kad valstybės narės įpareigojamos panaikinti pagalbą, kurią Komisija laiko nesuderinama su vidaus rinka, tam, kad būtų atkurta iki jos buvusi padėtis ⁽⁸⁸⁾.
- (225) Šiuo klausimu Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad šis tikslas laikomas pasiektu tada, kai pagalbos gavėjas neteisėtą pagalbą grąžina ir taip praranda rinkoje prieš konkurentus turėtą pranašumą ir atkuria iki pagalbos suteikimo buvusi padėtis ⁽⁸⁹⁾.

⁽⁸⁴⁾ OL C 209, 2013 7 23, p. 1.

⁽⁸⁵⁾ OL C 249, 2014 7 31, p. 1.

⁽⁸⁶⁾ 2014–2020 m. valstybės pagalbos aplinkos apsaugai ir energetikai gaires (OL C 200, 2014 6 28, p. 1).

⁽⁸⁷⁾ 1973 m. liepos 12 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Komisija / Vokietija*, C-70/72, ECLI:EU:C:1973:87, 13 punktas.

⁽⁸⁸⁾ 1994 m. rugsėjo 14 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Ispanija / Komisija*, C-278/92, C-279/92 ir C-280/92, ECLI:EU:C:1994:325, 75 punktas.

⁽⁸⁹⁾ 1999 m. birželio 17 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Belgija / Komisija*, C-75/97, ECLI:EU:C:1999:311, 64 ir 65 punktai.

- (226) Laikantis Teismo praktikos, Tarybos reglamento (ES) 2015/1589 ⁽⁹⁰⁾ 16 straipsnio 1 dalyje nustatyta: „[j]eigu esant neteisėtai pagalbai priimami neigiami sprendimai, Komisija nusprendžia, kad suinteresuotoji valstybė narė turi imtis visų priemonių, kurios būtinos, kad pagalba būtų išieškota iš gavėjo“.
- (227) Taigi, kadangi aptariamos priemonės įgyvendintos pažeidžiant Sutarties 108 straipsnį ir laikytinos neteisėta ir nesuderinama pagalba, pagalbos sumą reikia susigrąžinti, kad būtų atkurta rinkoje iki pagalbos suteikimo buvusi padėtis. Pagalbą reikėtų susigrąžinti už laikotarpį nuo tos dienos, kai pagalbos gavėjui buvo suteiktas pranašumas, t. y. kai pagalbos gavėjas galėjo pradėti disponuoti pagalba, iki faktinio susigrąžinimo dienos; nuo susigrąžintinių sumų iki faktinio susigrąžinimo dienos turėtų būti skaičiuojamos palūkanos.
- (228) Remiantis 5.2.3 ir 5.2.5 skirsniuose pateiktu vertinimu, su 3 ir 5 priemonėmis susijusi pagalba privalo būti susigrąžinta taip:
- a) 3 priemonės atveju: i) 190 konstatuojamojoje dalyje nustatyta tvarka apskaičiuotų paskolos pagrindinei daliai taikytų palūkanų normos ir ii) visos garantuotos paskolos finansinių sąnaudų, apskaičiuotų sudėjus bankų pagrindinei paskolos daliai taikomas palūkanų normas ir valstybės taikomą garantijos mokestį, kurie apskaičiuojami ir mokami už laikotarpį, kuriuo įmonei „Ilva“ galėjo naudotis paskolos lėšomis, skirtumas;
 - b) 5 priemonės atveju: i) 213 konstatuojamojoje dalyje nustatyta tvarka apskaičiuotų pagrindinei paskolos daliai taikytų palūkanų normos ir ii) faktinės palūkanų normos, kurią turėjo mokėti įmonė „Ilva“ ir kuri buvo apskaičiuota ir taikyta laikotarpiu, kuriuo įmonė „Ilva“ galėjo disponuoti suteiktomis lėšomis, skirtumas.
- (229) Laikydamosi SESV 4 straipsnio 3 dalyje nustatyto lojalaus bendradarbiavimo principo, Italija privalo per du mėnesius nuo pranešimo apie šį sprendimą dienos pateikti Komisijai informaciją apie tikslią įmonei „Ilva“ suteiktos pagalbos (ypač paskolų forma) sumą, faktines mokėjimų arba grąžinimo datas ir kitas svarbias Italijos nurodytas aplinkybes. Kiekvienu atveju susigrąžintinoms sumoms turi būti skaičiuojamos palūkanos iki jų faktinio išieškojimo.
- (230) Per tą patį dviejų mėnesių laikotarpį Italija privalo informuoti Komisiją apie galimybės ateityje naudotis ekonominiu pranašumu, suteiktu taikant 3 ir 5 priemones, panaikinimą. Tuo tikslu Italija turėtų užtikrinti, kad atitinkamos bendros finansavimo sąnaudos ir palūkanų normos bent atitiktų (atitinkamai) 190 ir 213 konstatuojamosiose dalyse nurodytas rinkos palūkanų normas. Kiekviena iki palūkanų normų pakoregavimo suteikta suma bus laikoma su vidaus rinka nesuderinama pagalba ir ją reikės susigrąžinti kartu su susigrąžinimo palūkanomis, susikaupusiomis iki susigrąžinimo datos.

6. IŠVADA

- (231) Komisija daro išvadą, kad Italija šio sprendimo 2.2.3 ir 2.2.5 skirsniuose nurodytas 3 ir 5 priemones įgyvendino neteisėtai ir pažeisdama SESV 108 straipsnio 3 dalį.
- (232) Komisija daro išvadą, kad su 3 ir 5 priemonėmis susijusi pagalba yra nesuderinama su vidaus rinka ir ją kartu su susigrąžinimo palūkanomis būtina susigrąžinti iš pagalbos gavėjos įmonės „Ilva“,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Šios sprendime nagrinėjamos priemonės nėra valstybės pagalba pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 1 dalį:

- a) įmonės „Ilva“ ankstesniems savininkams iškeltoje baudžiamojoje byloje areštuoto 1,1 mlrd. EUR vertės turto perdavimas pagal su įmone „Ilva“ sudarytą privatų susitarimą dėl atsiskaitymo;
- b) 2014 m. rugpjūčio 11 d. Įstatymų galią turinčio dekreto Nr. 101/2013 ir jo 12 straipsnio 5 dalies dėl paskolų išankstinio atsiskaitymo taikymas privačiai 250 mln. EUR paskolai;
- c) 2015 m. kovo 5 d. susitarimas dėl atsiskaitymo dėl 156 mln. EUR sumos, sudarytas tarp įmonių „Fintecna“ ir „Ilva“, remiantis Įstatymų galią turinčiu dekretu Nr. 1/2015, ir galiojantis nuo 2015 m. kovo 4 d.

⁽⁹⁰⁾ 2015 m. liepos 13 d. Tarybos reglamentas (ES) 2015/1589, nustatantis išsamias Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 108 straipsnio taikymo taisykles (OL L 248, 2015 9 24, p. 9).

2 straipsnis

Kitos šiame sprendime nagrinėjamos priemonės, kurias Italija įgyvendino neteisėtai ir pažeisdama Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 108 straipsnio 3 dalį, yra su vidaus rinka nesuderinama valstybės pagalba:

- a) valstybės garantijos suteikimas įmonei „Ilva“ 400 mln. EUR paskolai pagal 2015 m. balandžio 30 d. ministro dekretą, vadovaujantis Įstatymų galią turinčiu dekretu Nr. 1/2015;
- b) 300 mln. EUR valstybės paskolos suteikimas įmonei „Ilva“ pagal 2015 m. gruodžio 15 d. ministro dekretą, vadovaujantis Įstatymų galią turinčiu dekretu Nr. 191/2015.

3 straipsnis

1. Italija susigrąžina iš pagalbos gavėjo nesuderinamą pagalbą, suteiktą pagal 2 straipsnyje nurodytas priemones.
2. Susigrąžinamoms sumoms taikomos palūkanos, skaičiuojamos nuo sumų išmokėjimo pagalbos gavėjui dienos iki jų faktinio susigrąžinimo dienos.
3. Palūkanos skaičiuojamos nuo pagrindinės sumos ir susikaupusių palūkanų, remiantis Komisijos reglamento (EB) Nr. 794/2004 ⁽⁹¹⁾ V skyriumi ir Komisijos reglamentu (EB) Nr. 271/2008 ⁽⁹²⁾, iš dalies keičiančiu Reglamentą (EB) Nr. 794/2004.
4. Italija per du mėnesius nuo pranešimo apie šį sprendimą dienos pakoreguoja visas su 2 straipsnyje nurodytomis priemonėmis susijusias likusias pagalbos išmokas, kad jos atitiktų šio sprendimo 190 ir 213 konstatuojamosiose dalyse nurodytas rinkos sąlygas.

4 straipsnis

1. Pagalba, suteikta pagal 2 straipsnyje nurodytas priemones, susigrąžinama nedelsiant ir veiksmingai.
2. Italija užtikrina, kad šis sprendimas būtų įgyvendintas per keturis mėnesius nuo pranešimo apie jį dienos.

5 straipsnis

1. Per du mėnesius nuo pranešimo apie šį sprendimą dienos Italija pateikia šią informaciją:
 - a) išsamų priemonių, kurių jau imtasi ir kurių planuojama imtis šiam sprendimui įgyvendinti, aprašymą;
 - b) dokumentus, įrodančius, kad gavėjui buvo nurodyta grąžinti pagalbą;
 - c) dokumentus, įrodančius, kad šio sprendimo 3 straipsnio 4 dalyje nurodytos korekcijos atliktos.
2. Italija informuoja Komisiją apie nacionalinių priemonių, kurių ji ėmėsi šiam sprendimui įgyvendinti, taikymo eigą tol, kol bus susigrąžinta pagal 2 straipsnyje nurodytas priemones suteikta pagalba. Komisijai paprašius, Italija nedelsdama pateikia informaciją apie priemones, kurių jau imtasi ir kurių ketinama imtis šiam sprendimui įgyvendinti. Ji taip pat pateikia išsamią informaciją apie iš pagalbos gavėjo jau susigrąžintas pagalbos sumas ir susigrąžinimo palūkanas.

⁽⁹¹⁾ 2004 m. balandžio 21 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 794/2004, įgyvendinantis Tarybos reglamentą (ES) 2015/1589, nustatantį išsamias Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 108 straipsnio taikymo taisykles (OL L 140, 2004 4 30, p. 1).

⁽⁹²⁾ 2008 m. sausio 30 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 271/2008, iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 794/2004, įgyvendinantį Tarybos reglamentą (EB) Nr. 659/1999, nustatantį išsamias EB sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles (OL L 82, 2008 3 25, p. 1).

6 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Italijos Respublikai.

Priimta Briuselyje 2017 m. gruodžio 21 d.

Komisijos vardu
Margrethe VESTAGER
Komisijos narė
